

کتابخانه
خطبرای

۱۹

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱۰
۱۱
۱۱
۱۱
۳۱
۹۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۶۱
۱۸
۱۱

توفیق نزارانوف

بود که کتابی از نزارانوف

نزارانوف
بزرگداشت
و در کتاب

عالم اسلام
مسائل اسلام
تاریخ اسلام

مجموعه کتابهای نزارانوف
فقه و اصول
دولت و اسلام

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: مجموعه: اسلام و مدرن

جمهوری اسلامی ایران
شماره ثبت کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۶۱۹

۲۰۷ ۳۵۵

توفیق نزارانوف

بود که کتابی از نزارانوف

نزارانوف
بزرگداشت
و در کتاب

عالم اسلام
مسائل اسلام
تاریخ اسلام

مجموعه کتابهای نزارانوف
فقه و اصول
دولت و اسلام

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: مجموعه: اسلام و مدرن

جمهوری اسلامی ایران
شماره ثبت کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۶۱۹

۲۰۷ ۳۵۵

توضیح در باره
نویسنده

دو کتابت از کتابخانه

نزدانه
بازداشت
در محل سرد
اعضا

محمد باقر

مجموعه کتابت از کتابخانه
۱۳۴۴ و ۱۳۴۵
مسائل و مباحث
۱۳۴۴ و ۱۳۴۵

فصل در منطق
دول بر اساس منطق

چهار چیز آویزده ام یاری که در کتب
نستی و حاجت و عذر است که در کتب

توضیح در باره
نویسنده

عوامل ملا محسن در کتب

توضیح

قواعد اربع و المصلا و مسائل
بطریق سوال از کتاب و مطالب و جوابها

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجموعه: اسرار هندس

شماره ثبت کتاب

مؤلف

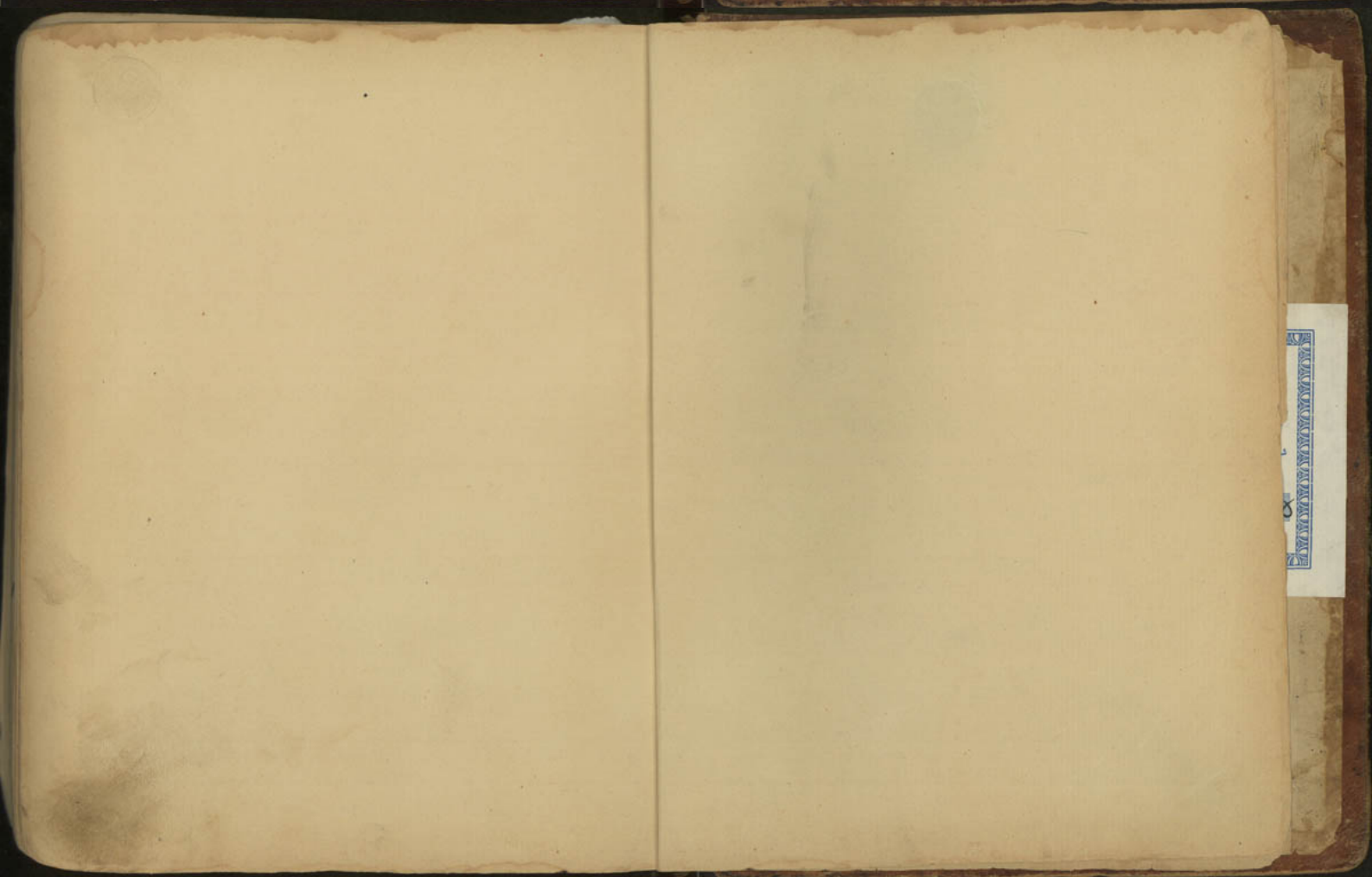
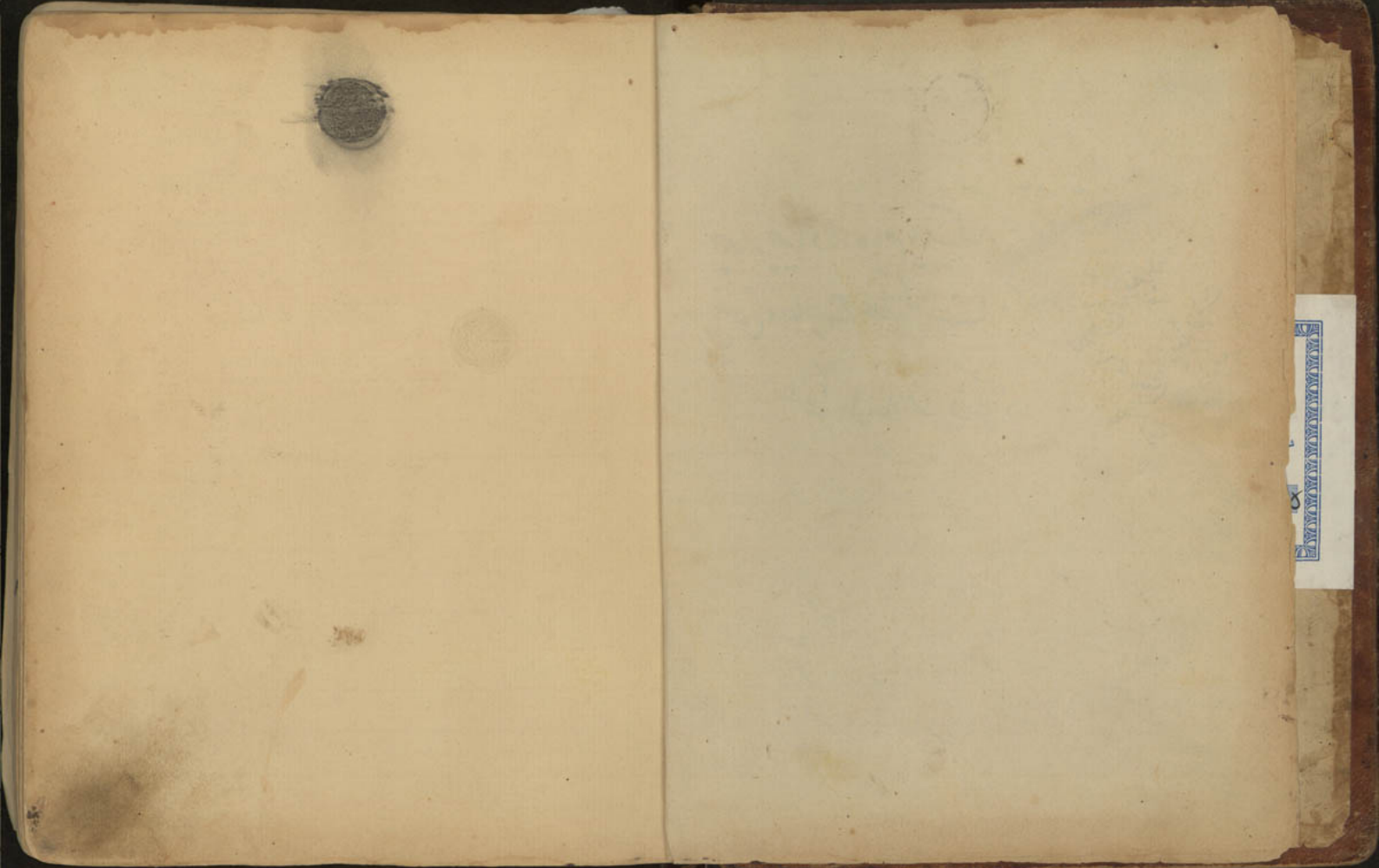
مترجم

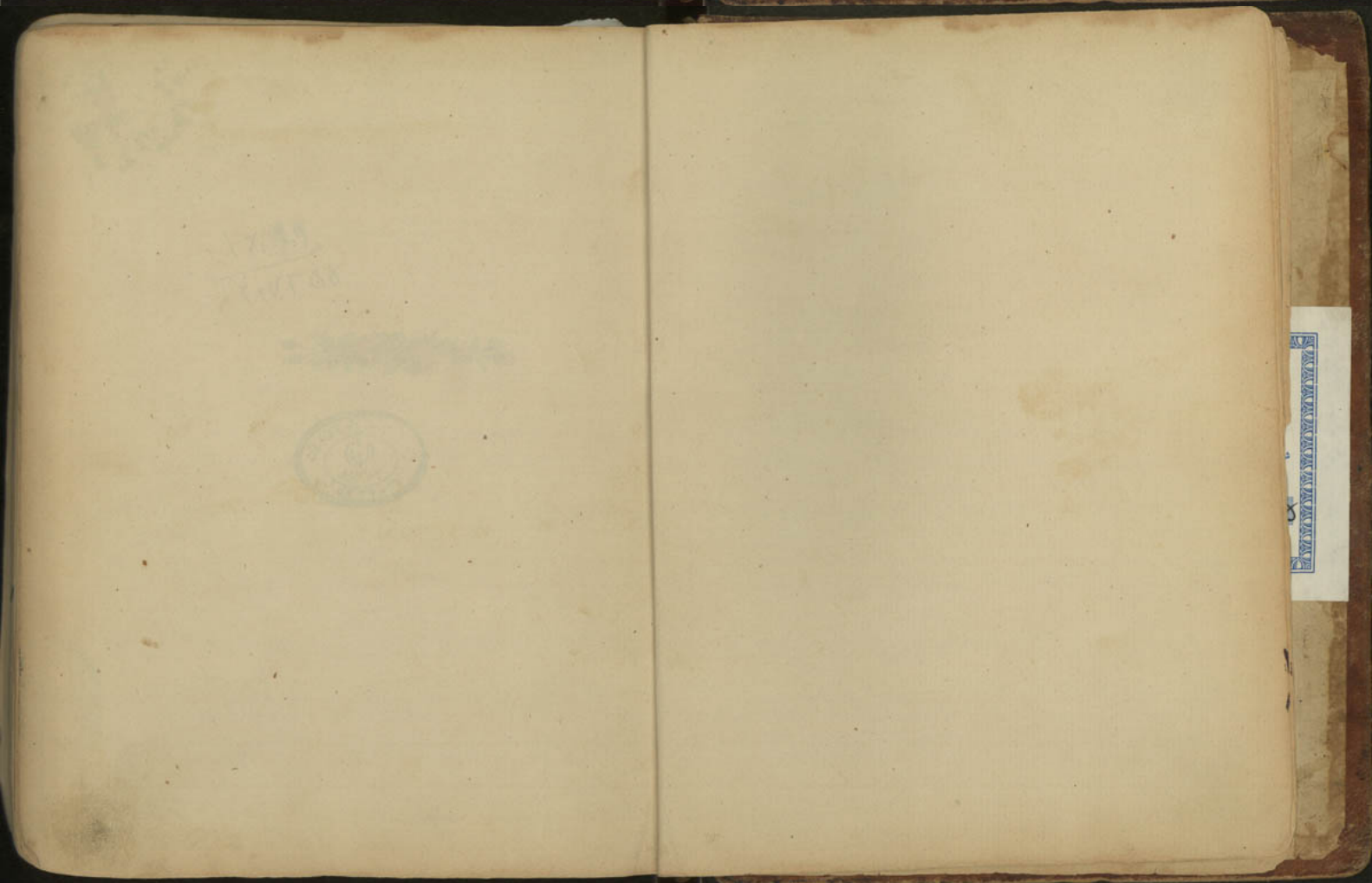
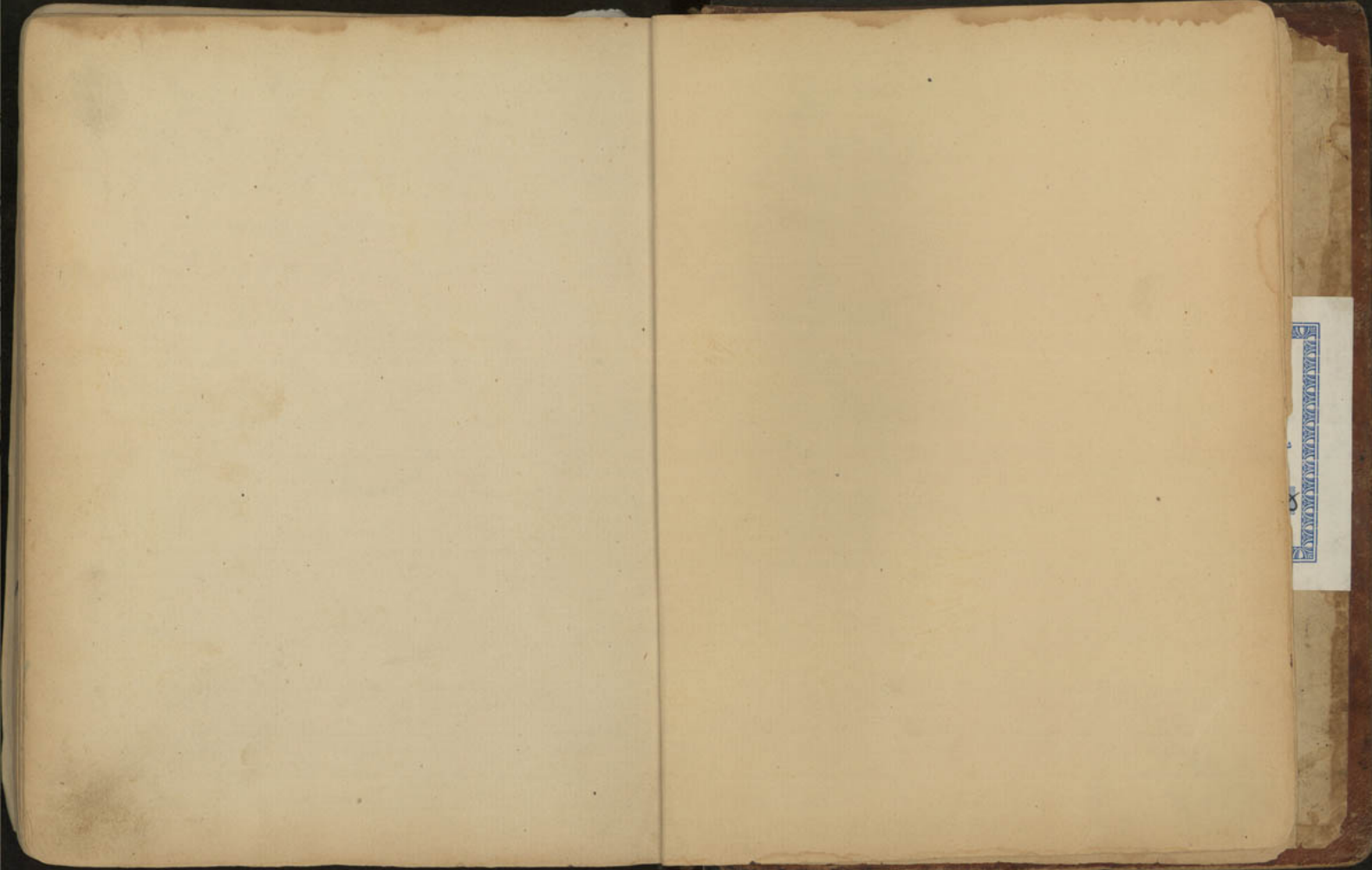
شماره قفسه ۱۶۱۹۸

۲۰۷ ۳۵۸

شماره ثبت کتاب

۳۵۸

١٦١٩٩
٢٠٧٣٥٨

يا من ألفي الف والثلثمائة
كل من فعل في حرف

أحمدك يا من رفع صلح العمل وأصله على
سنة محمد قال النبي لم يتركه الخلق إلا
بعد النجوم علم بأصول تعرف به أحوال
أو أخر الكلمات أعلاماً ونبأ والكلمة

اسم وفعل وحرف وهي اما تفعّل وتفعّل
او تفعّل وتفعّل او لا تفعّل ولا تفعّل
فيها اثنتان على عشرين نوعاً سماه عتق وقتاً
والثمان منها ثلثة عشر نوعاً والقياسية منها
سبعة انواع ونحن نذكر العواطف والاشياء
مفعولاً بها يعون الله تعالى منته وحسن
الفتح الأول من العواطف والاشياء حروفها لا

أحمدك يا من رفع صلح العمل وأصله على
سنة محمد قال النبي لم يتركه الخلق إلا
بعد النجوم علم بأصول تعرف به أحوال
أو أخر الكلمات أعلاماً ونبأ والكلمة

فجاء القوم ما عدا زيد وما خلا حواي وقت
عذوه عن زيد وقت خاوه عن عمري ومن جبرا
الاسم بها جعلها اسما لزيد فاشد لا بد في
من متعلق الاضطرار لانه نحو كقول الله شهيد اقبل
وكذا رب والكاف وحاشا وعدا و خلا القوم عا
حرف مشبهة بالانفعال وهسنة ايت و ايت و
كأن تدخل على المتاء والمتر
ووجهها انما في القوم والاضطرار
فان كان في القوم والاضطرار
فان كان في القوم والاضطرار
فان كان في القوم والاضطرار

ويكون ان التامية والمفتوحة تعدل حواي في بيان
مقد حواي الحرف الثاني العالمين ويلزمها مع الفصول
لشرف الدين اوسوف وقد ادر حرف الف لشد
فان لم يكن في القوم والاضطرار
فان لم يكن في القوم والاضطرار
فان لم يكن في القوم والاضطرار
فان لم يكن في القوم والاضطرار

فقتصب لادال سماء في التامية حواي الحواي
ان الفتحة صدر الكلام ولها الوسطا الاولا
لتاكيد الجلية لكان الكسوة لا تفرها والمفتوحة مع
جملتها في حكم المفرد حواي زيد فانما ويلغني
ان زيدا ركب وقد تحذفان فالمسورة قد تعمل
حواي كلمة لا يوفيهما ذلك اعلم
وقد تلغ فيلزمها الام حواي زيد لقابلهما فيها

حواي زيد وان لا يكون الكسوة اسما حواي
سمعت ان زيد حرف لاجاب حواي هذا
لحجاب وكان التامية حواي زيد
وتحذف فتح حواي مشرف اللون كان تدياه
حقايق ولكن لا تستدرت ويقع بين كلامين
متغابرين حواي زيد لكن عمري الحواي وقد
تحذف ويلغ ويجوز فيهما مطلقا الواو للعطف والافتقار

على خلاف بها نحو وما كثر سليمان ولكن الشياطين
لفروا وليت لتقى ربيع المكان والمحال نحو
ليست من هذا فاضل وغوا لا ليت الثياب يعوز
أهان ربيع انما هو ربيع على
فحقن بالكن نحو لعل فاضل وفيها لثبات
فمنها على قول الشاعر لا تهنين العقيم عليك ان
ولي يوم والادهر قد رعبه قال الله تعالى
تعالى

وعلى تبارك بعض ما نوحى اليك ولحق الكلكل
ما فتكفها من العار على الكسح نحو تبارك فائمه
وانما قام زيد تمبنة وجه مشابهة للثياب
بالا فبالا فيما مثلها لفظا ومعنى اما لفظا فلكونها
ثلاثية وبراعية وخاصية ومبتنية على الفتح
وموازية لها ومبتنية وانما معنى ملكونها بمعنى
حققت واستمرت وسببت وتميت ورحمت

الفتح الثالث ناولا وان المشبهات ليس في الفتح
والقول على الكبد والخبز فرفع الاسم وتنصب
كقوله مثله وبما اشبهه من لا تكونها لثياب لجال
بخلاف لا ومن ختم ما عمل مطلقا ولا نحو النكاح
مثل ما زيد قائما وما احدث خيرا منك ولا
سجل افضل منك وقد نزلنا السامع والاحصاء
ثانث ان المبالغة في حذف احد معموليها
والانصر

والاشبه الاسم لقوله نعم ولا ت حين مناسير اي
لا ت حين مناسير كقول الشاعر وكدم البعاط
ولات ساعة متدم اي وولات الساعة ساعة متدم
وان تعول فلما لقوله ان هو مستورا على احد الاعيان
اصغر الحمايين وادان تقض النشراك او قد كبر
اوسر ان بطل العمل نحو ما سجد الا قائم وانما
زيد وبان زيد قائم وقد تكون لا يستغراق
بمعنى

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely explaining the main text or providing additional commentary.

لا عَلَيْكَ وَلَا بَأْسَ وَمِنَ اللَّاهِ اللَّهُ الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ

حَرْفٌ نَصَبٌ إِنَّمَا وَاجِدُهَا سَبْعَةٌ بَاءُ

وَأَيُّهَا وَأَيُّهَا وَتَمَّتْ لَمْ تَنْجُحْ وَالْوَاوُ وَالْأَيُّ

فَالْحَسْبُ اللَّهُ حَرْفٌ لَمْ يَدْخُلْهُ الْكِبْرَاءُ

وَجِيءَ بِنَصَبِهَا أَن كَانَتْ كِتَابَةً كَقَوْلِ الْأَعْمَى يَا جَلِيلَ

خَدِيدِي وَمُضَانِخِي لِعَبْدِ اللَّهِ أَوْ مَضَانِخِي

لَمْ يَدْخُلْهُ الْكِبْرَاءُ أَوْ لَمْ يَدْخُلْهُ الْكِبْرَاءُ

Extensive marginal notes in Arabic script surrounding the main text, providing detailed explanations and linguistic analysis.

فَقَدْ جُعِلَ لَهَا لَمْ تَنْجُحْ وَأَمْتَهُ بِهَا

عَوْلَا غَلَامٌ رَجُلٌ أَضْلَمُ نَيْكَ وَلَا عَشْرِينَ دِرْهَمًا

لَكَ وَنَحْوُ الْأَفْرَادِ وَجِبَ السَّاءِ عَلَى مَا نَصَبْتَهُ عَوْلَا

لَا مَسْلَمٌ أَوْ مَسْلَمِينَ أَوْ مَسْلَمِينَ أَوْ مَسْلَمَاتٍ فِيهَا

وَالْوَعْدُ فِي الْفَصْلِ بَيْنَهُ وَيَكُ وَجِبَ السَّاءِ

وَالنَّكْرَةُ عَلَى الْأَمْرِ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ

وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ

وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ وَالْوَعْدُ

Large block of handwritten marginal notes in Arabic script, covering the right side of the page and providing detailed commentary.

عَوْلَا وَنَصَبَتْهُ وَفِي حَرْفِ التَّوْحِيدِ الْكِبْرَاءُ

فَأَنَّ اسْمَهُ بِاللَّهِ حَرْفٌ لَمْ يَدْخُلْهُ الْكِبْرَاءُ

وَقِيلَ اسْمُهُ بِاللَّهِ إِذَا قُضِيَ فَاذْنَا تِ الْأَوَّلُ

لَا تَدْخُلُ حَرْفُ التَّوْحِيدِ الْكِبْرَاءُ وَاللَّهُ لَا يُدْعَى بِاللَّهِ قَوْلُهُ

يَا رَجُلٌ بَلِيغٌ وَأَنَا يَا رَجُلٌ يَا رَجُلٌ نَامِي سَائِدٌ

مَفْرُودٌ مَعْرِفَةٌ وَالرَّجُلُ صِفَةٌ لَهُ تَمْتَجُّ حَلَا عَلَاقَةٌ أَوْ بَأْسٌ

إِشَارَةٌ بِعَوْلَا رَجُلٌ وَهَذَا كَالْأَوَّلِ أَوْ بِأَجْمَلًا

Additional marginal notes at the bottom of the page.

Main text block on the right page, containing the primary content of the manuscript.

خو

Additional marginal notes at the bottom of the page.

مذاهب في اللغة العربية
مذاهب في اللغة العربية
مذاهب في اللغة العربية

مثل يا ايها الرجل هذا امر مني فاحمله كافي والرجل
موضوع صفة لهذا او بدل عنه او عطف بيان له
والثانية قد يصح المنادي الالباء نحو يا غلامي
يجوز قلبها الفاعل غلاما واما مع الالف نحو يا ابنتي
وبعضها نحو يا بنتي فخا وكسر ويجوز الحذف هاء
الكت ويا غلاميه ويا غلاما ويا ابنتاه
تنبية فدلخلف في نصب المنادي فقبل

مذاهب في اللغة العربية
مذاهب في اللغة العربية
مذاهب في اللغة العربية

بتلك كعريف وهو ما اخترناه وقبل فعل الجذوف من
خواتمها او اطلب والواو مع مع عواستوى
الماء والحشية وكفاك وريدا درهم وبيتها فضة
مفعولا معه واللاستثناء ومدحولها البيتة وما
اعتنى مغايرة له في الحكم المستغنية منه وشروطه ان يكون
المتغني في كلام تام اي في المتغني منه موضوع
حاشي القوم الا زيدا او مقدا مع المتغني منه نحو

ما جاء في الايراد الحد او منقطاي غير واخرى
المتغني منه تصادحها ما من احد الاجزاء
النصب تختار البديل اذا كان الكلام تاما غير جوه

نحو ما فعلوه الا قلبا واكثلا ويعرف حاصلا
العوامل اذا كان مفتحا اي لم يدكر معدلتة
من نحو ما صرني الا زيدا ولت الا فانما وما
مررت الا زيدا تنبيه قبل انصب المتغني

ليس يا بل بفعل تقدير اي استغنى وقيل بالكنوز
لكن بتوسطها تمت قد يستغنى بقصر وسوى

والمتغني بها نحو والاضافة وغيرها كالاستغنى
الا على التفصيل وسوى وسواء نفس على التامة
نحو ما فعلوه الا قلبا واكثلا ويعرف حاصلا
العوامل اذا كان مفتحا اي لم يدكر معدلتة
من نحو ما صرني الا زيدا ولت الا فانما وما
مررت الا زيدا تنبيه قبل انصب المتغني

ولما جاز حذف فعلها كسائر المدينة ولنا
أي لما أدخلها وتوقع شوبه ما بدو قولها
السعر ولما مع المضارع جازمة ومع الملامح
فمنه قولها فتمت ولنا لم تفرقت مع
غيرها مع الأفعال كل ما جمع له ما يجوز
ولام الأمر لطلب الفعل نحو ليضرب وتدخل
على الغايبة المتكلم دون الخاطبة ان يكون محو
الضمة

ولا التمهيد لطلبك لفتحك وتدخل على الصيغ مطلقا
نحو لا يقرب وإن تدخل على الفعلين ويسمى الأول
شظا والثاني حظه فحظه ما كان مضارعا وما قبله ما
وجهات نحو إن تقهر أمة وإن تقهرت وإن
فتمت أمة أو قوم فواضد الأول في المعطف
على الجزم الحصر بالعطف والنصب باضمار
أن والرفع على الاستيناف إن تأتيك فاحذ
الضمة

ويحذف على الشرط الجزم بالأكولات والثانية
يجوز حذف شرطها مع لا نحو تمه ولا أتم
والثالثة كثيرا ما يعطف جملة فعلية محذوف
كأن الشرطية نحو تصدق وإن كان دسرها
أي إن كان دسرها وإن كان دسرها واليه القضا
ولو كان كافر أي لو كان مؤمنا ولو كان كافرا
الابعية الجراء إن امتنع جعله شرطا

يجب فيه ألفاء كالجمل الاسمية والظلية
والفعل الجامد كهي والقرون بعد والتبني كمنه
أو سوف أو إن أو ما وإن لم يمتنع فإن كان
ماضيا لفظا أو معنى فيفيد يمتنع إلا فالأولى
نحو إن ضربتني فاصبرك أو اصبرك
المتبع السامع أفعال تسمى أفعال التناقض
على كبداء والخبر فتزج الأفعال اسمها ونصب الثاني

جاءت كثرة منها كات وصار واضح وامسوق
واضح وظل ريات وما نيلك وما انك وما قبي وما
روح وما دام وليس فكانت لثروت لخص للاسم نحو كان
زيد تاغما وبعو صار كقول الشاعر يدهاء
فقر والمطيق كما نقض الخرب قد كانت مرحا
بوضها ويكون فيها ضم الثبات نحو اذا مت كان
الناس صفات شامت وهم من بالذكنت
واضح

واضح وظل ريات وما نيلك وما انك وما قبي وما
روح وما دام وليس فكانت لثروت لخص للاسم نحو كان
زيد تاغما وبعو صار كقول الشاعر يدهاء
فقر والمطيق كما نقض الخرب قد كانت مرحا
بوضها ويكون فيها ضم الثبات نحو اذا مت كان
الناس صفات شامت وهم من بالذكنت
واضح

من مضارعها الخدم اذا لم ينصل به ضمير ما ستر وله
سكن ما بعده مشا وله ان يغتا وصار اللين شاق
صاير بدعنيا وتكون تامة نحو ما ستر الخ
اي انقل اليه واضح وامسوق واضح كقوله ان
لعله باوقانها وهي الصاح والساء والضحى اصبح
او امسوق او امسوق امير اي فزون اما رية تلك
لا وقا وتكون بمعنى صاير نحو اصبح او امسوق او امسوق

غنيا وتامة بمعنى الاخرون تلك الاقوال نحو اصبح
او امسوق او امسوق او امسوق او امسوق او امسوق
مضمون الجملة بوقتها نحو ظل اوبات زيد فاما اي تامة
بمعنى صاير وليد بمعنى صاير نحو ظل اوبات زيد فاما
صاير تامة وتامة على قلبه نحو ظل اوبات زيد فاما
كنت به تامة وليد وما نال وما بوح وما انك
لا ستره وتكون لاسم تقول ما زال يد كويما اي لا ستره
واضح

واضح وظل ريات وما نيلك وما انك وما قبي وما
روح وما دام وليس فكانت لثروت لخص للاسم نحو كان
زيد تاغما وبعو صار كقول الشاعر يدهاء
فقر والمطيق كما نقض الخرب قد كانت مرحا
بوضها ويكون فيها ضم الثبات نحو اذا مت كان
الناس صفات شامت وهم من بالذكنت
واضح

وكان اخوانه وانما القوم ولو قد سخرت اخوانه فسترو
تلك يومين واما دم المتقوت وما فيها مصدرة وما نزل
فلكلام نحو جالس وادم زيد جالس ليس في معنى قوله
حالا نحو ليس زيد جالس ويجوز تقديم اخبارها كقوله جالس اسمها
عوان فانها وانا وانما عليها ما مختلف في زمانه في اللغة ومع
نما دام نحو قولهم وانما جالس في معنى جالس ليس في
فانما تسمى تلك الاعمال خاصة لانها لا تسمى بالجمع كساير الاعمال

التي تسمى افعال التماس وهي كالافعال
التامة الا انه التماس في المصاحح كما في قوله تعالى
وحرف داخل وقاد وكوب واوشك والنتاش وعلق
وجعل وعلق واخذ وهو لا يوجب للشم حياء او حولا
واخذ انا الا في حرف داخل وخبر جامع
نحو عسى زيد ان يحوم ويجوز حذف ان نحو عسى
زيد يحوم واذ انك في الفعل نحو عسى ان يحوم

فمثل التام والتقص وهو حري زيد ان يحوم ولما
التماء ان مطر والثاق كاد وكوب واوشك
وكو ان وانما نحو اوشك زيد ان يحوم وقت
واخوانه والثاق الباق نحو وطلق لخصاف
عليها من قولهم والنتاش جعل واخذ وعلق
الباقي جيد اي شغ فيه وليس معها ان كانهما
للمال وانما يقال في استعماله في الماضي في تلك الاعمال

الا بكاد ويوشك ويوشك اسم فاعل التماس
افعال تسمى افعال التماس والذم يكون بعدها اسما
مرفوعان احدهما الفاعل والاخر المحصور باحدهما
وهو اربعة فاعم وجد اللج وساء ويشك للذم فاعم
فاعلها اما معرف بالاسم نحو رجل زيد او مضاف اليه
نحو غلام الرجل زيد او مضمرة ميم في قوله فاعم
نحو جلا زيد او مضاف نحو فاعم في قوله فاعم

تصمة اضمه ومما كثر نحو ومما سافر اسانير قبل هو من طه
تصمة اضمه ومما كثر نحو ومما سافر اسانير قبل هو من طه

وقيل كركه وانما من له الشطية والواحدة قلب الفلاوي
وقيل كركه وانما من له الشطية والواحدة قلب الفلاوي

ها ختر لعي التكرار او من موه وما الشطية كانه قيل
ها ختر لعي التكرار او من موه وما الشطية كانه قيل

لكن انت فعل ما فعل فقلت منه ما فعل فعل
لكن انت فعل ما فعل فقلت منه ما فعل فعل

ومن لذي العفول نحو من تكلم الرهم والغريم
ومن لذي العفول نحو من تكلم الرهم والغريم

نحو ما تصنع اصنع واني اختر نحو اى ضرب اضرب
نحو ما تصنع اصنع واني اختر نحو اى ضرب اضرب

واى ما تصنع اصنع وهذه الكلمات معاني اخر
واى ما تصنع اصنع وهذه الكلمات معاني اخر

فهم

لا تخبر بها فنى للاستفهام نحو متى يقوم ومعنى القنال
لا تخبر بها فنى للاستفهام نحو متى يقوم ومعنى القنال

فيعلم القيلين واين كذا اللحن واين يكون واين يلى
فيعلم القيلين واين كذا اللحن واين يكون واين يلى

واى للاستفهام الكان والحال ان يربح ايه
واى للاستفهام الكان والحال ان يربح ايه

وكيف هو ومعنى الاستفهامية نحو ان القنال
وكيف هو ومعنى الاستفهامية نحو ان القنال

وهما للاستفهام الزماني نحو مهمالي السيليني
وهما للاستفهام الزماني نحو مهمالي السيليني

نحو مهمالي ندر من الهبة المشرفة العفول
نحو مهمالي ندر من الهبة المشرفة العفول

للاستفهام نحو ما هذا وهو موه نحو موه ما هذا
للاستفهام نحو ما هذا وهو موه نحو موه ما هذا

وكيف قشرت سيرا ام جهرا والتباف اذا اللانسي
وكيف قشرت سيرا ام جهرا والتباف اذا اللانسي

نحو اذا سرتوا تجارة اولهوا انقصوا اليها وعاملها
نحو اذا سرتوا تجارة اولهوا انقصوا اليها وعاملها

لجاءه وتكون الى الابد انقسم نحو واللتل اذا يقضى
لجاءه وتكون الى الابد انقسم نحو واللتل اذا يقضى

وهي فاضا للحجاء وتكون الفلحان يقع بعدها المتد
وهي فاضا للحجاء وتكون الفلحان يقع بعدها المتد

نحو خرجت اذا السبع الباب فقل طان وديا كان
نحو خرجت اذا السبع الباب فقل طان وديا كان

وانصبه معنى فجات المفهوم من الفهم والتقدير
وانصبه معنى فجات المفهوم من الفهم والتقدير

خرجت فجات مكان وقوف السبع او زمان
خرجت فجات مكان وقوف السبع او زمان

وصف نحو اضرب اضربا ما وهو نحو اضرب اضربا ما
وصف نحو اضرب اضربا ما وهو نحو اضرب اضربا ما

نحو الحسن ريدا واى مندا ما الاق التام ومن مثل
نحو الحسن ريدا واى مندا ما الاق التام ومن مثل

اى الاق الصفة ومن وما قد يتحاطبان المعنى فكون
اى الاق الصفة ومن وما قد يتحاطبان المعنى فكون

مالذ العفول نحو والسماء وما بينها ومن لغير والسماء
مالذ العفول نحو والسماء وما بينها ومن لغير والسماء

نحو ومنهم من يشي على السبع واما الحن كقضا واذا شاة
نحو ومنهم من يشي على السبع واما الحن كقضا واذا شاة

تسبها الاى كيف للاستفهام للحال ويقع حالا فيقول
تسبها الاى كيف للاستفهام للحال ويقع حالا فيقول

وصدح نحو كيف سرت راى البام سرجلا وكيف انت
وصدح نحو كيف سرت راى البام سرجلا وكيف انت

الترخ القائلين اسماء التكرات تفصيلا كما في
 على التميز وهي اربعة كم وكان وكذا وبعض العدد فكم
 تكون استغناء مائة وخمسة والاشتهار مائة مائة
 لا فصل في محبوكم رجل في الدار كما في الدار رجلا
 في حروفه تسمى في حروفه كما في حروفه
 اشبهت في الحروف في حروفه في حروفه في حروفه
 في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه

على الخا حرك عندك في الدار رجلا ويدونه حرك حلا
 على رب حلا تفض على الفخر والنظر على النظر حرك حلا
 كتمه لفتته وتسم بصوت لها ومضى الاستغناء مائة
 يفرد الحرف في حروفه وقد حرك في حروفه
 كمن رجل صرته وكمن في حروفه اهلنا ها وقد حرك
 حركه مالك وكمن صرته وكمن في حروفه في حروفه
 وحولين على صيرها ونصيرها وتبصيرها غاليا

حركاين رجلا عندك وكان من زينة اهلنا فان
 فيها حركات كانت كاتي الكلاب وكان كاتي
 وكان كما وكمن كتي وكاتي وكذا المظن العدد
 وتبصيرها في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه

فهو من حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 عشر كوكبا وله تسع ويصون لغة تنفس
 اذا اسرقت التضمين على كية شقي فقول
 قبل رجلا من مثله ثم تأتي بالعدد وما بين
 على انظمته نظما فيما بعد ما حازت الاثني
 في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه
 في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه في حروفه

فصل پنجم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

فصل ششم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

فصل هفتم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

فصل هشتم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

فصل نهم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

فصل دهم در بیان احوال اهل بیت ... و بعد از آنکه در بیان احوال اهل بیت ...

Handwritten marginal notes in the top left corner of the right page.

الشيء الآخر لها الفاعل غير ما فكر وهو

معلوم ومجهول والعلم لازم ومتعد

فالتعديب فاعله هو الله تعالى فاعلته وهذا

اسم من وقع عليه على المفعول في نحو ضرب

بشيء عرفت واللام مثل في اللزوم

لأنه هو ما قام له في نحو قام عرفت والفاء

أما ظاهره فقد ظهر أو مضى بالمتن أو مستتر

حداي

١٦٤

والاستقرار

والاستقرار في نحو أنت تقرب وأنا اقرب

فان التقرب فاعله أنت واما اقرب فاعله

وليس ولا يكون واسماء الافعال ما كان

في نحو فاعله هو الضمير وهو ضمير

وقض والفعل ايضا يكون ظاهرا كقوله

في سبيل الله ما سئل لا غير نحو سئل

قد تعدى المفعول وهو كثر والى ان يفي

على انما

Handwritten marginal notes in the top left corner of the bottom right page.

انها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

اعلوا في رتبة وابتداء وخبر وحدوث

فانها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

اعلوا في رتبة وابتداء وخبر وحدوث

فانها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

Handwritten marginal notes in the top left corner of the bottom left page.

وقعدت جوارسا وفتت مثل قايك ومنها

فانها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

اعلوا في رتبة وابتداء وخبر وحدوث

فانها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

اعلوا في رتبة وابتداء وخبر وحدوث

فانها مع لاولا غيره وفيه لاولا ثلث وهو

اعلوا في رتبة وابتداء وخبر وحدوث

حداي

اعلوا

واوتية وواو صليا واما يوضع اليا من ذات ملك
 وهو معول لضم القياسات بحرف اليا
 وكلاهما ياتي اذ هو لا يكون الا كسرة ومنها
 ما ياتي في الفعل عند صلته مع الفاعل
 عند وقوعه عليه ويسمى حال الخروج كما في قوله
 ورويتها اركبة ورويتها ركبتين وقد حذف
 عاملها وجوز اخرايد ان يكون عطفا اي احق

ويعبر يدوم فصاعدا اي فاذهب ما عدل وتام الكسرة
 ومنها المنصب بنوع الفاضل خارجا وتعتقن هذا
 اضافة التي وصارت التعالج فللمل واما المفعول
 معه والشيء ظيما من معمولاته بل ما ملها اسماء
 لا قدما واما المفعول يبي من المعلوم بتغيير اليعين
 ويحذف الفاعل ويقام معمول اخر مقامه ويوقع
 به ويسمى مفعول هالم ليشتم فاعلمه ولا يصلح لذلك
 فيكون المفعول هو الذي ياتي به في الكلام

الثاني من باب علمت والاقالت من باب علمت
 والمفعول له والمفعول معه والحال والتبعية كذا في المتن
 واما غيرهما فان وجد المفعول به تعين هو الاول
 من باب اعطيت اول من الثاني والاقا
 جميع سواها كقول زيد يوجهه امام اليا
 وقد حذف
 الفعل اما جازة القول زيد يوجهه امام اليا
 كقولهم لا

وعادة وتنته وتنت من رعدا اذ انتحمت
 مجزوت منته منته من رعدا اذ انتحمت
 الا ما تروى في رواية الكسرة اذ كانت
 وتنته من رعدا اذ انتحمت من رعدا اذ انتحمت
 وعنده من رعدا اذ انتحمت من رعدا اذ انتحمت
 بعد اذ انتحمت من رعدا اذ انتحمت
 وانه واحد وعشرون جهدا وانه واحد وعشرون جهدا
 اثنان وعشرون جهدا وانه اثنان وعشرون جهدا
 رعدا اذ انتحمت من رعدا اذ انتحمت
 وانه واحد وعشرون جهدا وانه واحد وعشرون جهدا
 اثنان وعشرون جهدا وانه اثنان وعشرون جهدا
 رعدا اذ انتحمت من رعدا اذ انتحمت
 وانه واحد وعشرون جهدا وانه واحد وعشرون جهدا
 اثنان وعشرون جهدا وانه اثنان وعشرون جهدا

وَأَنَا وَجِبَا كَأَنَّ ابَّ التَّحْدِيدِ بِحَوَالِكَ وَالْأَسَدِ
أَيُّ بَعْدَ نَفْسِكَ مِنَ الْأَسَدِ وَالْأَسَدُ مِنْ نَفْسِكَ
وَأَيُّكَ مِنَ الْأَسَدِ أَيُّ بَعْدَ نَفْسِكَ مِنَ الْأَسَدِ وَأَيُّكَ
مِنْ أَنْ تَحْدِفَ وَأَيُّكَ أَنْ تَحْدِفَ بِتَقْدِيرِ مَنْ
وَالطَّرِيقُ الطَّرِيقُ أَيُّ اتَّقِ الطَّرِيقَ وَأَيُّ مَا
أَضْرَعُ عَلَيْهِ وَهُوَ مَعْرُوفٌ جَزْفٌ فَعَلَهُ مَعَ التَّصْيِيرِ
خَوْفٌ زَيْدٌ فَزَيْدٌ أَيُّ فَرِحْتُ زَيْدٌ فَزَيْدٌ فَزَيْدٌ

باب في شرح قوله تعالى يا أيها الذين آمنوا

خَوْفٌ زَيْدٌ فَزَيْدٌ وَلِجَمْعِي سَرِبٌ زَيْدٌ فَزَيْدٌ
لِجَمْعِهِ أَمَامَ الْأَمْرِ بِالسُّبُودِ تَأْدِيبًا لِلَّذِينَ دَسَرُوا
فَأَسْرَبُوا وَالْمَجْمُولُ خَوْفُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَبِيلٌ
أَيُّ مَنْ بَعْدَ أَنْ غَلَبُوا وَأَحْمَالَهُ بِاللَّامِ صَعْفٌ وَتَد
يُضَافُ إِلَى الْفَاعِلِ وَالْمَعْمُولِ عَلَى لِسَانِ خَوْفٍ حَقِيقٍ
صَرِبٌ زَيْدٌ عَمْرًا وَالْعَكْسُ وَتَد تَحْدِفُ لِجَمْعِهِمَا
وَالْآخِرُ عَلَى لِسَانِ خَوْفٍ بِالْإِضَافَةِ وَتَد تَحْدِفُ

وَفِي تَرْجُمَانِهِ وَبَابُ الْإِخْتِصَامِ خَوْفٌ الْعَرَبِ
اسْتَعْمَلَ الْفَاسِقُ لِيُصِغِفَ أَيُّ خَوْفٌ الْعَرَبِ وَأَيُّ التَّد
وَالذَّمُّ وَالزَّحْمُ خَوْفٌ لِلذَّمِّ أَهْلُ الْجِدِّ وَتَد
تَد تَحْدِفُ وَالسُّكْنُ أَيُّ أَعْنَى أَهْلُ الْجِدِّ وَتَد
الْفَاسِقُ وَالسُّكْنُ وَأَيُّ الْأَعْرَابِ خَوْفٌ الْفِطْرِ الْفِطْرُ
أَيُّ السُّبُودِ الْفِطْرُ الْفِطْرُ وَهُوَ مَعْرُوفٌ وَهُوَ مَعْرُوفٌ
فَعَلَهُ لِأَنْفِهَا وَمَعْرُوفٌ مَعْلُومًا أَوْ مَجْمُولًا مَعْلُومًا

معمل عليه ولا يصرف فيه وناوعهما في البيت
 بنظرهما لا الاستقبال الا اعتمادا على الحرفين
 او اللام الموصولة او الوصوف اطلاقا او الهرة
 او حرف التثنية او النداء نحو ما لعاجلا وما قدام
 تزييد واضرب تزييد اخاه واكيا نسيه واولاد
 نكل وتزييد ضارب غلامه عزرا في وان كما اللام
 الثالث اسم الفاعل وهو يعمل بعمل فعله المعاوم

اللفظ والمحل نحو حبت من ضرب زيد الظريف
 والظريف ومن كل لحن واللحن واللعن واللعن واللعن
 اللفظ هداية اسم الحدث ان كان حلتما
 لجاء اللحن ان صم كالحدة اعلى من مصادره
 التثنية وهو لغيره نحو لفتيل غسل واوضو
 وضوء ناسم مصدر الا مصدر الضرب والاكرام
 التثنية

Handwritten marginal notes in Arabic script, providing additional grammatical examples and explanations.

نحو زيد مضروب ابنة وان شئت نصبتته
 بالفعول والفاعل مستر فية ثلثة اوجه وكذا
 اسم الفاعل اللانتم الخامس الكسفة المشبهة
 وهي مشتقة من فعل لزم من قام به على من التثنية
 للكسفة وتعمل على فعله نحو زيد صر وجهه
 وتزيد طيب ابا ومن العوامل القياسية اسم
 التفضيل نحو ما ضربت رجلا احسن في عبيد الكحل

فيعمل مطلقا والتثنية والجمع كما المفرد وهكذا
 المألوفة في جمع ما ذكره نحو جلاء رجل صر ان علامه
 ويضاف الى فاعله ومفعوله وتابعة كتاب المصنف
 نحو زيد ضارب عزرا وكبر وكبر الرابع
 اسم الفعول وهو يعمل على الجهول بشرائط اسم الفاعل
 نحو ما ضربت زيد يوم الجمعة الامم اضربا
 شديد وكسوف مملو ماء ويضاف الى فاعله

Handwritten marginal notes in Arabic script, providing additional grammatical examples and explanations.

سنة في عين سيد وهذا لئلا يطب فيه رطباً
 السادسة المضاف وهو كل اسم يربى الشيف
 جرة بتقدير اللهم اوف في ربي الحرف مضافا اليه
 نحو هذا اخلاص سيد وطائفة فضيلة وصوت اليوم
 وقد وقع الفصل بينها خوف بحر الخوف وهذا
 غلام والله سيد الساج كل اسم مهم قد تفرق
 باحد الاشياء الاربعة التوحيدي فنون التسمية

والاشارة

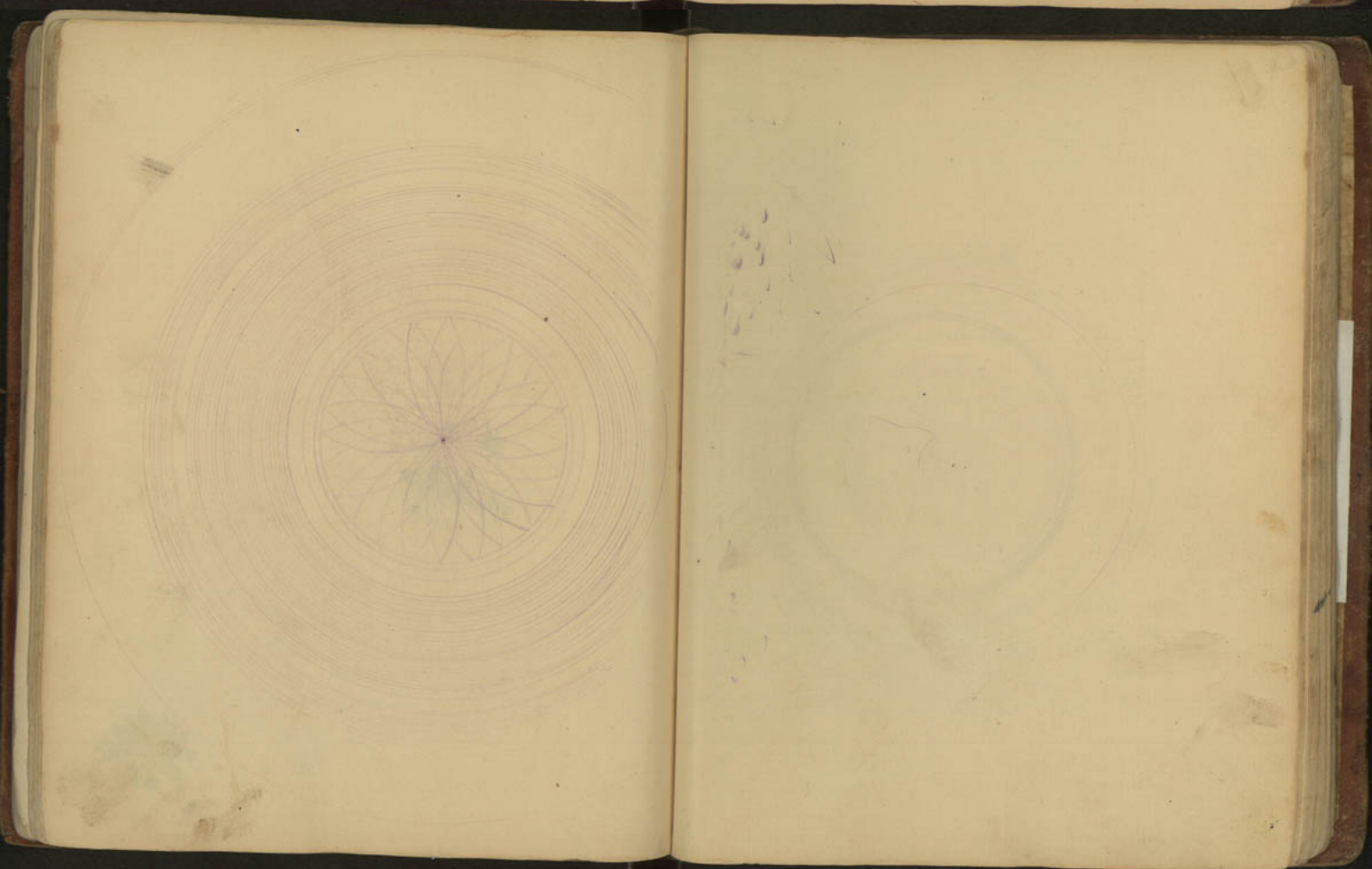
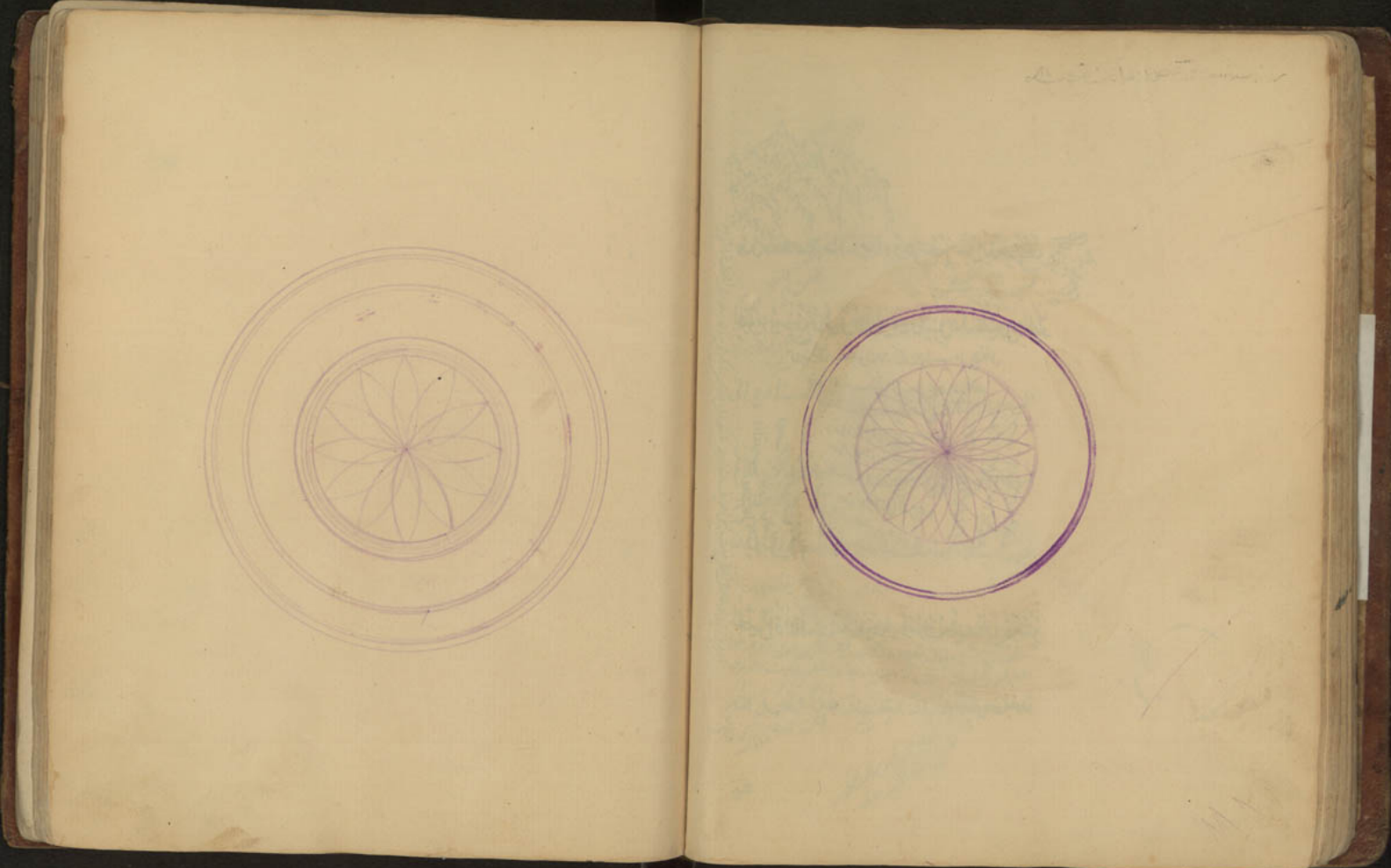
والاشارة وهو نصب اسم ابتداء ويسمى الحرف
 تيمنا بحو عند في رطل زيتا ومنوان سنا وعشرون
 فيها وملونه غسلا وقد عدا الثالث من التمام
 تسمية تسمية العالم اما لفظه وقد بان واما
 معنوي وهو معنيان معني رفع المضارع وهو
 تجرده عن التواصي وجوانبه نحو تفرقت فبالا كقوله
 ومعني في المبتداء والخبر وهو تجرؤ الاسم عن العوا

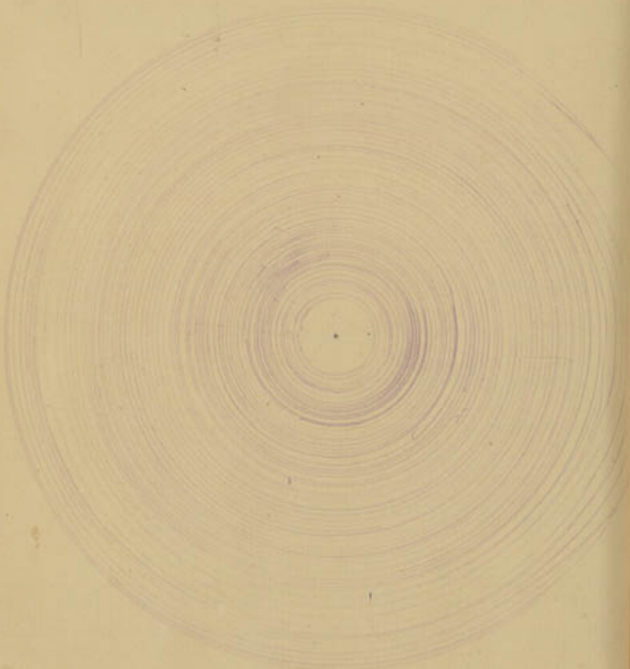
اللفظية للاسناد نحو زيد قائم زيد مبتدأ و
 عامله التجرد عن العواامل اللفظية للاسناد كقوله
 الير وقائم خبره وعامله التجرد عن الاسناد الى
 سيد وهو قائم التبريدان واثابة التبريدان فقام
 فيها مبتدأ وعامله التجرد عن الاسناد الى التبريدان
 ونفي العواامل اللفظية هي هنا ما لا يكون سائلا
 نطقه هذا بحسبك وحسبك هذا ولقد لله

هذه خلاصة ما اسماه وهي خبر تيمنا بخبر زيد
 ليوم لا ينفق مال ولا يتون ولينزل هذا ليعمل العالم
 فقوله هذا الكسب يعنون انما الكسب الارب على انما
 الفقيه المنسب اليه المخرج الى حرفة التبريدان
 واثان وقيل ان سنة
 من تيمنا الى الكرم من

حيوانه القالب على ما غنمته وموت القلب جمل ناجية

وضع تاريخه في كنف جوده
واها تفتت العلم بهاد
١٢٨٩

وبه نقتر...
الحدثة الذي جمع الله...
وغيره...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...

منقول من...
صوم الطارين...
(١٣)

العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...

العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...

قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم
قاسم	قاسم	قاسم	قاسم	قاسم

العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...

العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...
الحدثة...
بما ان...
العلم...

او ليس الصافي المفعول بغيره من الضمالي البكره او وصف على فعلان او فعلين او افعالاً متوالية او كان
 او تدفقان او تدفقين في قول في جمعها اسما بغيره في الفعلين او تدفقين او تدفقين او تدفقين
 في ثبوتها الوصلية فعلى بضم الفاء وفتح اللام تحرك الى على ضلالي فبقولها

فعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ففعلها كبر اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ويكون تيمم الثاني ففتح ما بعده الحامسة فما حذف اوله او ابداه
 الحامسة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 السابعة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 السابعة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث

صورة	صورة	صورة	صورة
صورة	صورة	صورة	صورة
صورة	صورة	صورة	صورة
صورة	صورة	صورة	صورة
صورة	صورة	صورة	صورة

والصواني الخمسة عشر

ناتوة اعلم ان صفة صفة مفعول
 الجوز صفة مفعول في وتربك
 احد ما ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ويكون تيمم الثاني ففتح ما بعده الحامسة فما حذف اوله او ابداه
 الحامسة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث

فانكم صفة مفعول وفتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ويكون تيمم الثاني ففتح ما بعده الحامسة فما حذف اوله او ابداه
 الحامسة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ويكون تيمم الثاني ففتح ما بعده الحامسة فما حذف اوله او ابداه
 الحامسة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث

انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل

فانكم صفة مفعول وفتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث
 ويكون تيمم الثاني ففتح ما بعده الحامسة فما حذف اوله او ابداه
 الحامسة ففعلها ففتح اوله يكون تيمم الثاني ففعلها كبر اوله ويكون تيمم الثالث

فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل

انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل

انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل

فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل
فعل	فعل	فعل	فعل

انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل
 انما فعل الفاعل او وجد اما على اعظم او انما فعل

ويعرف بالفتح وكرهت بالهمزة وتسمى الف والياء بالفتح وريان
بضم الراء وغفران الفهم بها واسم الفم ذلك بقوله نزلوا في القبر
الفتح بعين التمدد في حروف الف والياء والياء بالفتح
بها للفتحة بفتح الحاء في حروف الف والياء والياء بالفتح
سكتا وان كان حكاية ان يكون بزيادة شي اوله فان كان الثاني خالفا
او مفتوحا او مكسورا او مضموما فان كان مفتوحا فغيره او مفتوحا
مخولفت او مكسورا او مضموما فغيره او مفتوحا فغيره او مفتوحا
وان كان مكسورا او مضموما فغيره او مفتوحا فغيره او مفتوحا
كراهية لاختلاف الهمزة في حروف الف والياء والياء بالفتح
ليس الا كراهية نوال التفتيح او كراهية الاختلاف من الفتحة الا ان
نحو حوش وان كان الاول ازيد من الثاني فالزيادة ان يكون الثاني
فتحة او لا فتحة او الف والياء بالفتح او مكسورا او مضموما فغيره
لهي منه الله مفتوح الفاء بالفتحة عينه او مفتوح نحو غلبه او مكسورا
نحو سبعة ولهي منه مضموم العين بالفتحة وعلا التفتيح فاما غير هذه
او مهم زيادة بالفتحة او لا فان كان غير مهمه فهي الف والياء
فان كان الف فاما مهمه فزيادة حروف الف فان كان الثاني فالفاء او
مفتوح وذلك نحو ذاب او مكسور وذلك نحو صرنا او مضموم نحو

مفتوح

الزيادة

٢٠ زيادة او مكسور وذلك نحو ذاب او مضموم كبقية الف والياء
يسويه لغتان وان كانت الف والياء فالف مفتوح او مكسور او مضموم
الزيادة والفتحة بهذا كانت الالف وان كانت الواو او الياء
اضر اوله فان لم يكن فالالف او الضمة وذلك نحو ذاب او مفتوح وذلك
ضول او مضموم الفاء فتعني لم يسبح لزيدا ولم يجرى منه مكسورا
لنقلها ان شققا من الالف والياء وان كانت مهملا او فخر فتعني
من الالف والياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء
الياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء
كوجيف وان كانت غير مهمه فزيادة او لا يكون الا مفتوحا
فان كان الالف فالف والياء والياء والياء والياء والياء
مفتوح على اشتداد ما مضموم العين منه نحو كسر او مفتوح
مفتوح والياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء
الياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء والياء
فتعني الالف والياء والياء والياء والياء والياء والياء
او مكسورا وذلك نحو حوش او مفتوح وان كان الثاني فالفاء
المهم مع ان الالف فاما مهمه فزيادة حروف الف فان كان الثاني
مفتوح وذلك نحو ذاب او مكسور وذلك نحو صرنا او مضموم نحو

نحو حوش

الصدر لثبات الالف في حروف الف والياء والياء بالفتح
الف نحو الفهم بها واسم الفم ذلك بقوله نزلوا في القبر
الكثير فالفتح والياء والياء والياء والياء والياء
الفتحة بعين التمدد في حروف الف والياء والياء بالفتح
بها للفتحة بفتح الحاء في حروف الف والياء والياء بالفتح
سكتا وان كان حكاية ان يكون بزيادة شي اوله فان كان الثاني خالفا
او مفتوحا او مكسورا او مضموما فان كان مفتوحا فغيره او مفتوحا
مخولفت او مكسورا او مضموما فغيره او مفتوحا فغيره او مفتوحا
وان كان مكسورا او مضموما فغيره او مفتوحا فغيره او مفتوحا
كراهية لاختلاف الهمزة في حروف الف والياء والياء بالفتح
ليس الا كراهية نوال التفتيح او كراهية الاختلاف من الفتحة الا ان
نحو حوش وان كان الاول ازيد من الثاني فالزيادة ان يكون الثاني
فتحة او لا فتحة او الف والياء بالفتح او مكسورا او مضموما فغيره
لهي منه الله مفتوح الفاء بالفتحة عينه او مفتوح نحو غلبه او مكسورا
نحو سبعة ولهي منه مضموم العين بالفتحة وعلا التفتيح فاما غير هذه
او مهم زيادة بالفتحة او لا فان كان غير مهمه فهي الف والياء
فان كان الف فاما مهمه فزيادة حروف الف فان كان الثاني فالفاء او
مفتوح وذلك نحو ذاب او مكسور وذلك نحو صرنا او مضموم نحو

العين

داهم

اوله بفتح وبيان فتعني بفتح الحاء في حروف الف والياء والياء بالفتح
على وزن اسم الفاعل والمفعول انه ان يفتح وين اسم الفاعل من غير
على وزن اسم المفعول والالف نحو فتحت فانما الرقيا بقوله ولا حجاب
زور الكلام الرضوخا بقوله كفي بالثاني من اساءه كافي اي كفاية
ومنه افضل فاضلة الرضوخا دعا الله صافية اي معاذة وعب
فان كان اسم الفاعل اي عقبا وقوله فتحت فملي من اسم
باقية اي فناء وقوله فتحت فملي من اسم الفاعل اي كفاية
والثاني نحو قوله فتحت فملي من اسم الفاعل اي الفتحه اذا كان الالف
غير زائدة واما اذا كان زائدة فملي من اسم المفعول ونحو قوله
الى صبورته والاصحوة اي لا يسهه والاصحوة والموضع
الموضع والمفعول والمجود بمعنى وضع والوضع والعقل والمادة
ومنه المكدومته والمصدومة والمجود الكراهية والاصحوة
واعلم ان اشغال وزنى اسم الفاعل والمفعول في معنى المصدر
فما فيه حقيقة وذلك على اسع بحيث اشغال وزنى المصدر
في معنى الفاعل والمفعول نحو سئل عن عدل مع عادل وسئل
بمعنى المصدر فانه مما زود الالف لا يفتح على السمع بل يجوز اشغال كل
مصدر في معنى اسم فاعله واسم المفعول اذا قصد نالها الجازي

المصدر

کتابی که فرانسویان
برای سبک و سوزن در ادب
و زبان و سبک و سوزن در ادب

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: حصار, ورسار, رمار, چاران, سنج, سنجان, خایان. مصدر: حصار, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران. جمع: حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: تنور, تنور, تنور, تنور, تنور, تنور. مصدر: تنور, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران. جمع: تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: قمل, سکر, بیهوش, ذلیل. مصدر: قمل, قملان, قملان, قملان, قملان, قملان. جمع: قملان, قملان, قملان, قملان, قملان, قملان.

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: تنور, تنور, تنور, تنور, تنور, تنور. مصدر: تنور, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران. جمع: تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران, تنوران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: حصار, ورسار, رمار, چاران, سنج, سنجان, خایان. مصدر: حصار, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران. جمع: حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: حصار, ورسار, رمار, چاران, سنج, سنجان, خایان. مصدر: حصار, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران. جمع: حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: حصار, ورسار, رمار, چاران, سنج, سنجان, خایان. مصدر: حصار, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران. جمع: حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران.

Table with 3 columns and 3 rows. Header row: ذوات, مصدر, جمع. Content includes: ذوات: حصار, ورسار, رمار, چاران, سنج, سنجان, خایان. مصدر: حصار, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران. جمع: حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران, حصاران.

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه
تغایر احوال در علم
قصیده زبانه قدسیه

ملعب مقسم مفاتيح
كثيره في كتاب الفقه

تبارك وتعالى
مخبرنا الله بما نشاء
بأمرنا ولو لم ندر
ما كنا لنجد من هذا
شيئا الا ما كنا ندر
والله اعلم
بما كنا ندر

اسم الالف	اسم الواو	اسم الياء	اسم النون	اسم السين	اسم الخاء	اسم الجيم	اسم الدال	اسم الذال	اسم الزاي	اسم الراء	اسم الزاي	اسم الراء	اسم الراء
...

الالف والياء في سائر المقادير على وجه الالف والياء وقد ثبتنا
على حرف الهاء حرف الالف الالف المقفولة على وجهين
النون والذال في سائر المقادير على وجهين استعمال الحروف وتسمى التمامية
معان وهذا الشكل يتكفل بها التمامية معان التمامية
التسوية الالف المقفولة الالف المقفولة
الذال المقفولة الاء المقفولة الاء المقفولة

سنة او صحتها
مستة او صحتها
مستة او صحتها

قوله تعالى
ان الله لا يهدي
القوم الضالين
الذين كفروا
ولهم اجر عظيم
لما كانوا يعملون

اسم الالف	اسم الواو	اسم الياء	اسم النون	اسم السين	اسم الخاء	اسم الجيم	اسم الدال	اسم الذال	اسم الزاي	اسم الراء	اسم الزاي	اسم الراء	اسم الراء
...

والتسوية الالف المقفولة الالف المقفولة
الذال المقفولة الاء المقفولة الاء المقفولة

تفسير
تفسير
تفسير

ان وان

التعبير	التسوية	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف	التصنيف
...

هذا الشكل
انواع من

تفسير

والتسوية الالف المقفولة الالف المقفولة
الذال المقفولة الاء المقفولة الاء المقفولة

التعبير

الكثير من خريفه وفصله
 المشوي وهو في رقة
 المشوي وهو في رقة
 المشوي وهو في رقة

فسم بقية النون والحق حرف الصديق ووعده واعلم
 حرف الهاء المقفلة على خمسة اوجه كسرها اشكل

ان يكون ضميراً للسايب ان يكون كسرها اشكل
 ان يكون ضميراً للسايب ان يكون كسرها اشكل

ها على ثلثة اوجه كسرها اشكل ان يكون كسرها اشكل

هل حرف موصوف لطلب التصديق الذي هو ان تقول ورون
 ان تصديق السبب وتفرق من الممثلة من عشرة اوجه كسرها اشكل

اختصاصها واختصاصها
 اختصاصها واختصاصها
 اختصاصها واختصاصها

اداء الشرب على حرف الواو المقفلة او الضمة
 مجموع ما ذكر من اقسامها الخمسة عشر كسرها اشكل

الظاهرة والباطنة
 الظاهرة والباطنة
 الظاهرة والباطنة

واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة

واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة

في قولهم ما اكلت
 في قولهم ما اكلت
 في قولهم ما اكلت

قائلها

دع

وهم قوم ان الواو لها طين عملها
 وا على وجهين كسرها اشكل

حرف الالف المراد به
 حرف الالف المراد به

حرف الواو المقفلة على ثلثة اوجه
 حرف الواو المقفلة على ثلثة اوجه

حرف موصوف للطلب التصديق
 حرف موصوف للطلب التصديق

اختصاصها واختصاصها
 اختصاصها واختصاصها

اداء الشرب على حرف الواو المقفلة
 اداء الشرب على حرف الواو المقفلة

مجموع ما ذكر من اقسامها الخمسة عشر
 مجموع ما ذكر من اقسامها الخمسة عشر

الظاهرة والباطنة
 الظاهرة والباطنة

واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة

واو الضمة واو الضمة
 واو الضمة واو الضمة

ولا قبل حرف الجيم مشغول

كسرها اشكل

الصفات البديعية على حرفين
 الصفات البديعية على حرفين

المضارع والمضارع
 المضارع والمضارع

المرحبة والمرحبة
 المرحبة والمرحبة

الجمع والجمع
 الجمع والجمع

الانفصال والانفصال
 الانفصال والانفصال

التفريق والتفريق
 التفريق والتفريق

التشبيه والتشبيه
 التشبيه والتشبيه

التشبيه والتشبيه
 التشبيه والتشبيه

التشبيه والتشبيه
 التشبيه والتشبيه

التشبيه والتشبيه
 التشبيه والتشبيه

التشبيه والتشبيه
 التشبيه والتشبيه

فصوات الالف المشددة في كسرها اشكل
 فصوات الالف المشددة في كسرها اشكل

المفعول المطلق
 المفعول المطلق

المفعول معه
 المفعول معه

حرفان وخواصهما
 حرفان وخواصهما

الضمير وهو الموصول
 الضمير وهو الموصول

اعادته بمعنى
 اعادته بمعنى

انها ثمة عن التفسير
 انها ثمة عن التفسير

ان تعطف بفاء
 ان تعطف بفاء

الجملة الجبرية
 الجملة الجبرية

الجملة الواقعة حالاً
 الجملة الواقعة حالاً

بدل التثنية
 بدل التثنية

الفظة التوكيدية
 الفظة التوكيدية

الاسماء التي هي
 الاسماء التي هي

الاسماء التي هي
 الاسماء التي هي

الاسماء التي هي
 الاسماء التي هي

اللمزة

على احوال الكرام واحباله بعظام انه قد يعرض للسائل في بعض الجبال
 ملال عن متبع من مطالعة العلوم الدينية وكلال في شرح عن طريقة
 العمل الله في شوقه فيضط الا ان لا يترطب التراب بلطائف
 المعانيات وترتج الروح للطاقف المطعبات تتجديا
 للخطر المحزون وتغش خطا للقلب السجوني وحقيق لمن
 تركت عليه افواج الهوم وتلطفت له به اسواج الهوم
 ان يتش فذكرة جهوان الصفاء وتكون معهما ابرو القلبي الرابعة
 ابراة لا تكار المعتلة والرافة للا نظام التقلد وقد حضر المرار
 لفظ الملل وتخرج المال ان حوض مع الاحباب من اول الالبا
 فيما يقف النفس ويوجب الله من مطع حوصفت الحامة في بيان
 الاعراض والاحاطة والمعربات وغيره ما يزيد الشوق والفرح
 فاطلقت عتاد النفا في هذا المصفا من حوصفت له ان يكرار
 فيه تمانى ساعات في التعليل فاطلقت في المقال منع
 شوق المجال فاقول خاتمته فيها استولى وهو بتر س
 انما من يتوبن كاح لام الحريق وليس اذ قال على العمل من
 التوريق صاج وهو عيون الشوق والغال ذكرنا ما في تصانيفه
 من امر من كتب بغير بيان وانما ثبت بنا وليس بنا انه
 صح اما الدليل فهو من المنسوب اليه على فعال بلغة اوله
 والشدة في نية وذلك غالب في الحرف كبراز و تخار
 صبح ايتب
 نظار

سر الحواشي
 ان شكلا وصفا

ونظار ونصا او على فاعل كفا م ولا ين وسط فم او على فعل يقع
 الفاء وكه العين كطبع والين وكبر وما التان كفا حيت
 وبسبب لا منها فيما بل من الواو المحذوفة الا ان حوض صها
 انض من عدست التانيت من ماعلة تمنع باسم حرة
 و مرد اخر لم يستعان ج وهي الجمع لا تصدح ومع صرف
 ما هو على من ان سفعل ومفاعيل كراهم ومما يبع ونزط
 عدم التا لوجود في فاعلة في اوان المفردات كرا تانية و
 كرا تانية وما لكر تضعف بجمعية وصا قلة منصرف وان دا
 من اغرابية يمكن ان يمتنع الحرف اليه وحده والبا
 مع علة اخر وينصرف اللفظ ما جتمعا فيه من فاعل
 وانسب من فاعل باوصا للعراب كرايان ج هو فاعل اسم
 الطاعلة وانسب فاعل اسم المفعول اما انصب فعلا تميز من
 صارت او مضرب اما وانما لرفع نظار وانما فاعلها
 اليها منسب هذا يجوز فيها الدخار من التامة من ودي
 صرح صراف باسم ودي اشياء ما ستان ج امراد
 بالذوق قولهم اذا بلغ الرطل استبين واية اشباب
 البصر

و انما اشعوب
 الراجح مع انتم سنيا

عن الجمع وهو من اشوز ونحوها يك و اياه عند الخلد و اراد
 بالتلف نحو صفت قلوبها وانفسها لان الجمع هو القلوب
 والذات في سادس التنية وهي ما في الاضافة من الحوي
 به المعرف لفظه بمرث في لسانه حصر بهم ونحوه اذا
 استعملت في صورة الجرد فتمت وان انشئت تانيت
 مقام نحو صرح وهو قولهم ان كاد انبا تانها نفر ونفيرا انبات
 نادا قيل كاد زيد يفعل فعناه انه لم يفعل واذا قيل لم يك
 يفعل فعناه انه فعله وهو ان حكمه حكم سير الله فعال في
 ان نفيرا نفر وانبا تانها تانيت تحضي عنهم الكلام ذكر في المنع
 في الباب اسكس سى ايا علما احمد لال الصلح
 مدنى الله تير سدى في منازل سعده اليه كتم شخص عريب
 ليتم ابارت ده عند استوال بعصه وان هو يندرا
 قعه فتمت عليه لتهدوة الى سئل رشده فيسئل فيهم
 وجوده كمن فاعل نفس انما برده فاعل اذ كذا المراد
 منغم سموت الحكم الله ليقفه وهو السر في العرا بفاية

فما عنكم من جواب برود ج وهو صوغ الجمع المذكور كما من فعل
 فعله كما صرح وفعل ان كران ومبور ورجح تان مشر وما كونا
 اعلم لان منه الاوصاف كونا او صا لال جمع جمع اسمية
 كاذكرنا في الباب الاول واذا كان علما لا يجمع الابعة فيكده
 بنا ودية بالكل على الراجح فعلى ما تكون العلية مصححة للجمعية و
 اذا لم يكن بالكلية شرا لتتقيد او هو عريب من اخرى عن ام
 من اسما العقلة للجمع الا بالالف والتا ج وهو نحو
 على و عدمه فانه يجمع بالالف والتا تغليا كما في لفظه
 على معناه وهو وجوده من اخرى عن زاوية مع الاضافة و
 يو كذا ويضك تركبها ويؤيد لاج وهو لم رائه كحوا بالجملة
 الجموع على الاضافة بقرينة لا يدى له ولا يبر وكيف الوفاية فيها
 نا الله عندهم زارة بلدي لاناك للام حسيما للفظه
 تا كيدا فاخذ صا المعنى بالالف تانها و صفا لستبان تعريف اسم
 لاني ما بر النظر من والذوق وهو صرف حاض بعصر

بالسر
 مع نيت من انما اراد
 فان صوابه انما اراد
 فتمت استدل انما اراد

تا نصف است یعنی آنکه در آنکه فقط و معنی اولم
یا فاعل مکان حج و هو ما فاعلی کما انک تقول اکر یکما لک
اذا دخلت کاف الی غیره ان المصنوعه المشدده فتراد بینها ما
وجوب الفرق بین کاف بده و المشدده بالفتح و تسرا بالفتح و هی
زائده لفظاً لکن تالیها محو و مضروب بقدر معرّنه لکن لفظاً و قد
لفظاً و قد خفف ما بعده و هو کون مشدده و علی قوله کاف یا ضمه
المرد الکریم فیفتلایمن رفع یا ضمه الکریم یا ضمه بقدر غیره
اسماً لکن و الجملة خبر سوس ما محو و صرف قد قلب سینه
سوکة ان له و جهان حج و هو کون لهما ان الکریمین لهما
لأن فیهم و جهان کون اللام اسبغ الکریمه فمخولها سینه و ما بعده
و الجملة خبر ان ای ما عند ما و کونها جارة من مع موصولها
ما بعده و الجملة خبر ان الکریمین ان سوس آخر عن صرف
صرف سینه ما قدر کتب من اربعه عوامل طریقه و اربعه
و اولیه بعد کلام واحد منها مشدده حج و هو انما لکن طریقه

سجده اول
سجده دوم
سجده سوم
سجده چهارم
سجده پنجم
سجده ششم
سجده هفتم
سجده هشتم
سجده نهم
سجده دهم

المرنان

بسته تالیها محو و مضروب بقدر معرّنه لکن لفظاً و قد
لفظاً و قد خفف ما بعده و هو کون مشدده و علی قوله کاف یا ضمه
المرد الکریم فیفتلایمن رفع یا ضمه الکریم یا ضمه بقدر غیره
اسماً لکن و الجملة خبر سوس ما محو و صرف قد قلب سینه
سوکة ان له و جهان حج و هو کون لهما ان الکریمین لهما
لأن فیهم و جهان کون اللام اسبغ الکریمه فمخولها سینه و ما بعده
و الجملة خبر ان ای ما عند ما و کونها جارة من مع موصولها
ما بعده و الجملة خبر ان الکریمین ان سوس آخر عن صرف
صرف سینه ما قدر کتب من اربعه عوامل طریقه و اربعه
و اولیه بعد کلام واحد منها مشدده حج و هو انما لکن طریقه

المرنان

لیس فعل خبر و ما و مفعولها و نصب بعد الف و کما سوس حاج
هو لو او ضمه کون لا تا کل سکت و شرب اللبیب سوس فی ای سوس
تلبیب الکریم ان برقع التبر و ان و کما لعمام الکریم و سوس
لأنه و قد قول منته رحاب و قلت مشوه سوس قبل الکریم
الناس ان یغده الکریم الکریم ما بین و الناس اللذان و کما
لأول چه ترکیب و ارجح ناس اول خلف الکریم ان انرا اول
الکریم یعنی نعت است مفعول الکریم الکریم مفعول بعد است
و کما مضاف الیه انرا اول است و ما سوس فی عار بعد است سوس
سوساً فقد تکرر چه ترکیب و ارجح زید سوس است و قد فعل
یعنی تعلق جمله خبر است و من غیر است است مفعول است
سوس ما قام الکریم الکریم چه ترکیب و ارجح الکریم است
که غیر خبر است فاعل است انرا اول است قال لکریمون فی شومین
الکریم و کما مرفوع الکریم انرا اول است سوس سوس الکریم
بالکریم چه ترکیب و ارجح کریم و ارجح است فزید است و سوس
الکریم

سجده اول
سجده دوم
سجده سوم
سجده چهارم
سجده پنجم
سجده ششم
سجده هفتم
سجده هشتم
سجده نهم
سجده دهم

آهوی سفید است سوس من دخل الکریم و سوس الکریم لکریم
الکریم یعنی ان اخرج و یقصر یعنی مطلع و یقصر فی سوس
قبل لکن فی اول لکریم کما سوس معطوفاً علی فعل شرط و فی الثاني
سوساً بان المقدره بعد الواو تعلییه تشکیل الکریم الکریم الکریم
به و ان لم یخرج لکن و فی الثالث الواو حالیه و الفعل خبر لکریم و سوس
تعلیقاً علی فعل علی الحال سوس کونه محرفاً حیث الکریم لکریم سوس سوس
عیده و کذا جار مبنیه زوجه اخصه قتها و امره استغناء
خشبه سوس چه ترکیب و ارجح زید سوس است و ما سوس فی عار
و م سوس سوساً و تمام الکریم سوس و م سوس سوساً و م سوس
ده است اوده خبر مرفوع و هر چه که در جمله لاحق است راجع بمبتدای
سابق است چنانکه مقتضای جبار سوس است و معنی است که زید سوس
سوس فاعل است و ما سوس سوس سوس سوس سوس سوس سوس
ش و م سوس سوس چه ترکیب و ارجح سوس سوس سوس سوس
لغة و سوس سوس کما سوس است سوساً یا است کما سوس سوساً

حق

امر به انتر وسيد غير كركست به اكره فله لاكن كركت ٥
س با كلفه الخوذ الخوف ما جانم مستقبلا صرف اذا
انقط الهمراب اليجرم مع صرف صرف بعد صرف مرفح
هو المضاعف لكان الخوذ كقولنا تعلم انك مغيبا اذا اخذ الصلح
غير او سكن من ان تاخا جبر كسب روح در صلح ان انا
قاخا بوده است ان تاخا بست من ماولا وانا اسم است قائم غير
اوست ودمرة ان كجوه كتحف صنف شوه است ودم بين الف ان كجوه
الغائر بعد از لون در لون او قام كمنه و به شرفه كقولنا لكتنا
هو القه ربي من في الجرح من الاظلم الحرام يوم ويوم لا يكثر لهم
واذا و او بانه كل يوم يذنب شحم الكلبين حج قال الشيخ انها صفة
في شرف الشمس ان يوم الاول جرمه مدد في اي دخوله يوم و
يوم كدخول في كبره من زمان للمدروف وهو من قبل
الزمان حله حاضر المراد في عدم تمام الكلام بدون الخوذ ان قال
ويمكن است كجوا يوم ويوم لا لفظك يحى ان است كجوه تاخا كسب

وصه قاتل

المره

سكيزه وروينا

درست شفاي الكا بخيا كبره المرس هذا سليمان الى جعفر
فقال بشرة احسن هذا ج بانه الموضوع فعل من المهادة وكذا
مفعول و الا فعل وجعفر بدل اوبمان وناغيز الذي غير مرجع
للاحسن و بشرة مفعوله وناغيز قال غير عايد الاسبان من انا ناعية الله
في ارض واره وناغيز عايد وناغيز كبر الجواب ان انا شتى
مضاف وناغيز فعل وناغيز قاة مضاف الالكبر من الغائر
تتعلق بالهجوم قيل زيد ايجوز للعذر ان يظنه شرفه ان قال
ما رخص فيه الله الصبيان قيل هو للمعسر ان ياكل فيه قال نعم بل فيه
قيل فان اظفر فيه العمرة قال لا يسكر عليهم الولاة قيل فان اكل
الضائم بعده ارضح قال هو هو واصل قيل فان عد الان اكل
ليلا قال ليس شرفه للقضاة ذبلا قيل فان صمكت المرأة فمومها
قال بطل موم يومها قيل فان اكل كبره في صراطه قال انظر اذ اظفر
قيل فان اكل حتى تنام اوى البضاعة قال ليزنه و التمر القضاة قال
فان استر ارضام الكلب قال اظفر من حل القضيه قيل

٢

ايجوز في حج ان يعثر قال لا ولا ان يختره قيل هذا ان يقتل اشباح
قال نعم كما يقتل اشباح حج الاضطرار ليس العمارة وهي العمارة
والله ضار ليس انما و اشباح الحية سس الغائر ابيع قيل
لابي زبيدة فقول في بيع الكلب قال حر ام بيع الميت قيل
يجوز بيع اكل عجم الجمل قال لا ولا يلزم بل قيل اكل عجم كهدية
قال لا ولا يبيع اسبعية فبشرة بيع العهدة قال مخلوق على حقيقة
قال ايباح القهقر بالقره قال لا ولا ملك الهالك والله قيل فان اشترى
عبيدا فبان بانه حرام قال ما في رده بهذا فيجب جناح قيل
ايجوز مع الله لخر على ابراء قال لا ولا على اشترى قبله بشرى
المسلم سلب المسلمات قال نعم ويورث عنه اذ مات
قيل بل يجوز بيع اشباح قال بالجواز من و اشباح قيل ايباح
الابريق على بيع الله قال لا يسكر المعفر قيل كجوز للرجل ان
يباع بصفية قال لا ولكن يبيع بصفية قيل اكل الكلب باطلاق
قال هو كالفار بله فرق حج الكلب من اسباب اكله و اكل

فبشرة باكل الطبخ قال نعم لا يبطه المصباح المعذر المختون
المعسر الذي يشترى في شهر الليل يستريح ثم يركل وهرارة التي يخذلهم
العروا وهو الخوي بعدة و اشباح ان اشباح بالصلح والقبيل و لا
لمباري والكردان و صمكت اي حاضرت ومنه قوله الله صمكت
فبشرة ناو اظفرت رعد الله بها م واصل الشدي ليقا و البضاعة
من اسباب اشباح الكلب التي درستت به استناده
والطبخ الحمي يملك سس الغاوة التركة قيل لابي زيد ما
يجب في فاة مصباح قال حقا فان يصاح قيل فان ملك عشر
خاخر قال يخرج شاني و لا ينزح من قيد فان سح اشعر كحميه
قال لا ينزح له يوم قيمته قيل يستحق حمله الله ورا من التركة قال
نعم اذا كانوا غريج المصباح النفاة التي تصح في المركب
ولا تنزح حتى يرتفع منها و انما جرحه في و ضجور الثانية
الكثرة الذين و اشعر حاب الصدقة والحجامة خبار الما لله
الصلح و اشعر جمع غازس الغائر الخ قيل لابي زياد

الجوز

ابن ابي نضير و يزوج بريح التيمم بالبحر و ان ستم و الهمة بالثنية يد
ما يبر الى العتبة ومنه الهمة بانسكون و الخفيف و اسمه
الحمد الاكبر و عقيقة الولد مطبق مع شعر العزلة و هو عليه
و يصف الدس و الدم سمع الدماغ و الدهن بقرينة اللين في الخبز
و اسعر حيا بعد فز و سلب الحاء الشجرة و اشباع التي
سعر ستم و الا بريق القيف الخليل و سواد سقر الترم و
الصقل الفاتحة العزيرة الدر و الاطلاق رب و
هو اشغال الكعبة من الغار الشفعة و الهيا و قيل لذي
زيد ان ثبت شفعة للثنية في السواد قال لا ولا للثنية
في الصفر قيل الحمل ان يحكي ما و البرد و الحمد قال ان كان
في الصفر فله حج التيمم و الا تان
بياضها غيرا
و الحمد و العلاء من الغار الاحكام قبل ان يريه ما
فقول في السواد هو مفتاح الترمه قبل ان ينقل ليرحل
من عارة ابيه قال اجوز الحاء و له بنيه قبل ما قول في صير

البليدة

البليدة قال اعظم من حنطة قنبل العسر الرجل اياه قال يفعل به
و له اياه قنبل ما تقول فيمن افقر ضاه قال حنطاه فوضه قبل ان يصل
مملوكه بالنار قال لا تم عليه و لا عاصدا يجوز للمرأة ان يصرم معها
قال ما خطر احد ضاه قبله و هو ب على اصله قال اصل قنبل
اجوز ضرب اسفله و سحر الحمل على اسفله قيل فان اعزى و له
تلك حسي ما عتد قنبل و من تحت اسمه حنطة قال فيم و لو
ادن فيه حج الترم و الترمه من قولها انا ههنا الملك و الهمة
الضليلة و القرا الحس و البليدة الفاتحة كمنس عنه حرمها
فله سقر و له تغلف الالهة حوت و كانت الحيا بنية ترم
ان صاحبها كعليها و اسعر العظم و اسفرة الترمه و اسفرة
اعاره ما في ريبه و قنبل و الملكة السجود و الازر حيد
حمه حتى قوي و السبل النخل الدر ريب بعرضه من الارض
و اجمل سواد اصل الغن او ترك اداء اسكر و اسكر ما
ت فطاس و من اسكر و السنية لاجل السمي و اعراه

اعلاه شرة نخلة ما و تحت اتمته اذا اعتاب و قبح في عرسه
سمن الغار بجز قنبل الحاء على صاحب اسفله ترم ليا من
خالفة الجوز قبل فتمل فربطه يد التيمم قال نعم الى ان يرتد و تيمم
قبل تحت يمينه يد اسفله فتمل حن بصر الحنطه قبله و يجوز
ان يتيمم له ايضا قال لا و لو كان له رضا قبله فتمل حنطه قال
نعم اذا لم يكن مفتوح الترمه يكون و ضرب على يد حنطه و بعد
الذرع الفيرة و الرمس الزوجه و الحس النخل المجتمع سمن
الغار بقضاء و الله فتمل و زيد الجوز ان يكون القاضى
قال نعم اذا كان عالما قيل استغنى من سلبت له بغيره
قال نعم اذا حنت منه اسفله قيل فان تعزى من السفل
قال ذلكت عنوانه ففصله قبل ان كان ربه و جتار قال
لا انك عليه و له الكار قبله و سلبت على فانه الحق قال سلف
باله الخلق حج القنبل الدر شرب اللين قبل ان يرب
و يخرج زبده و اسفله الترمس و العقل سلب من العوش

الزهر

و الزهر و البصر و اجمل النخل التي فتمل اليمداى لم تصدرك اليه
و فتمل القامة و عايد الجا حد و الحق الدر سمن الغار شمس
قيل لذي زيد يجوز ان يكون ابنه سمنيا قال نعم اذا كان اربابا قيل
فان بان الله له قال هو كالموظف فان وضع انما من قال هو و اسفله
رايين قيل فان عس على اسفله قال سدر شمس و نه و نه قيل حج
الربيب الدر كرسنه اللين الترتيب و لا طموض اذا طمونه و انما
الذرع ل و كبح الترمه و من فان سمن و اسفله اى نقل سمن الغار
انك و الصدق قيل لذي زيد اسفله صدق لم يشبهه القوار قال
و انك القنبل اى قيل في قول غر و من اتت بليدة صرة ثم ردت
على صرة تاسوه قال كسب نصف صدق اوله ليرماعة و صدق
رج القنبل اسفله و ليرم فقول الله شيئا يسعون ليرم قال انت اسفله
بليدة صرة اذا سمعت من زوجها فان اتفقها اقصها بديار
انت بليدة شمس اى الخصلة بالكرة و الردة الحاضرة
كمانية عن الرجوع في الاطلاق الاول و المراد بطلانها و قوله الى الهمة

مس الغار كحده وقيل لابي زيد بكسب على المتخفي في شبح نكال
 القطع الله فانه ابرع قيل فان سرق ثمننا من ذنب نال قطع
 كما لو غصب قيل فان ثبت على المرأة ان سرق نال لا يرجع عليها
 ولا فرق قيل فموضع من سرق اس وراة اقال قطع ان
 سوين ربح وبنارح المتخفي هو يائس القهور والمخفي انما
 يقال في اشرف نصف في اسم كسب وسرقة المراد بالذنب والظن
 الذر هو سرق الشرح وعباب القطع واسرقة هو ربح متعال من ذنب
 او قيمت واسرق واكبر ان يرضي والاس وراة لالت المتعدية
 كاللصبة والغدر والجلبة كسب الغار والذبات قيل لابي زيد
 ما تقول منس فقا عين بيل عامدا اقال بقفا عينه قوله وارجوا
 قيل ما خرج فطاه امره فقامت نال انفس بالنفس اذا قامت قيل
 فان الفت الى مل حشيش من ضربه نال كلفه بالاعتناق من
 ضربه ربح اللبيل الرضا الحنف الهم وقطعه ما بين الوريكيني
 واخيش الحاني الملك يتساوي قال صرح الولد حشيشا اي باب

كلمة بالان

كذا في اللسان من سبب هو سبب كحضرت امير معاوية ثبت تحرك
 تحركت نصار قصارا ذلك ذلك فحش نأحش فحكك فحكك
 تهدي تهدي ومعويه ارجوا فثبت على قدره فله قري جميع واد
 حج خلاصه مع ان ثبت كحضرت معاوية ثبت كقوله فله معور
 سخرته عزنت وبتوجه دينا بس كريد حصول فانه ان سخر اولت
 توبس برن انما فعل حوكه في به را ابره ايت ياب و معويه و
 جاب نونت كرتة من بال كرفت بقه جو تيد لا يكر من عكر كرتة
 انعام بدم هر ك عبارت مذكرة في مدون فقط وهاب سونبه
 شيه بخره ينو وس اذا التوبس الرجل الحشيشي والفتي
 الله تفتي وجب الفل على الحشيشي دون الرجل الا تفتي
 بمرع وارج بعزرا كمر ورجل كمد بمرع فخره شك وان تفتي
 ورجل كمد بمرع ورجل واجب بمرع بخره نمره وان تفتي بخره
 جنب شه وطلا وطلا بعد م ظهور حوليت يا ان تفتي فاعل
 با مفعول او جنب بمرع وملك با نزال وارجاع ودر بخره شود

غل بخره نمره ورجب بمرع وس الفقير المسكين كالجاس
 والمجور من صحت اجتماع افتقرا وافتقرا اجتماعا
 معوكه وارج نظره مختلف است كدر مراد از فقير وسكين وارج
 و فقير با بعض اعتراف بمرع وانه بخره حكيم وانه وارج
 بركت بخره نمره فخره بخره نمره لكن نمره ابن ترمذ ورجب
 كرامت بخره نمره بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 كراخ الصدقات للفقير والمسكين ورجب بخره نمره
 مذکور شود مراد بان معر اعتم است كراخ بخره نمره
 چنانكه در مرست بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 بمرست مراد بلفظ جار با هست و بخره نمره بخره نمره
 بكونيه جار متعلق است بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 رر لو است كسب بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 و نمره نمره و نمره بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 و نمره نمره و نمره بخره نمره بخره نمره بخره نمره

صحت

حج ان تفتي داخل شوهر ان زن شوهر او بوسب ان بخره نمره
 السيد او شوهر کرده بود ان زن ان بخره نمره ناز و نمره او لا بخره
 كسب بخره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 بود بس نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 چون حاضر نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 حج ان ابن است كراخ بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 انما بخره نمره بخره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 بخره نمره بخره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 سنان هو از ابن ن خالق بخره نمره بخره نمره بخره نمره
 كسب نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 كراخ بخره نمره بخره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 حال نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 از بخره نمره بخره نمره نمره نمره نمره نمره نمره
 و كسب نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره نمره

که بعضی میگویند که در وقتیکه از آن عقد فسخ کرده اند و طلق نیز
باوق آن شده و واقع نمیشود و سواش نیز بشود رسیده و مع
و آنکه آن زن بر دیگر حلال است با علم و طلع بشود و اینست او
چگونه میشود و این زن در وقتیکه در اجل است که بعد از آنکه کاش
تقصی از حال او نمیشود اما بر مال حیوانه و مسات او معلوم
نشده و آنکه او را اگر کند بعدت و فوات طلع بعد از طلق
حاکم بود که با بدون طلق مع خلاف الله فوال و بعد از عده و
شهر کردن بر آنکه رسیده باشد بر او تسلط ندارد و زن شوهر است
بلکه خدای سبحان در آنکه که رسیده و استظهار نماید و
مال آنکه بر او نیست بل زن اجنبی اند و فدا و در این و نایب
و آنکه رسیده که در آن وقت و آنکه از آن بر یک از این حلال
و بر دیگر حرام است حج آنکه بر او حرام است شام چهار زن
و این نیز با بر آنکه در آنکه این بیگانه شود و در شام کلام و نیک
لواحق کرده باشد و روز زایده بر بیت نظر بقعه صحیح میکند و بر آن

عالمی

حلال است حج این زن است که یک یا پس رسیده و عده طلق وضع
بر او نیست بنا بر مشهور و ظاهر مندرج با عده و غیره و خول میباش
سب مزی در اول روز زینت نگاهداری بعنوان حرام و چون آفتاب
شده بر او حلال است و در وقت ظهر بر او حرام است و چون ظهر شده
باز حلال است و نیز در وقت عصر است و در وقت غروب حلال
و در وقت شب حرام است و بعد از صبح حلال است و چون روز بلند
شده او حرام است و بعد از ظهر حلال است حج اینک نیز است که حجاب
ظاهر میباید که او را که میباید که در اول روز او را حرام دین
و چون روز بلند است او را ضربه و در وقت ظهر او را آزاد
که اینست و در وقت ظهر او را نکاح خود در آنجا کرد و نیز در وقت
آنرا اظهار کرد و در وقت غایت که ظاهر شده و در وقت شب
او را طلق داد و بعد از صبح حج که چون روز بلند است باز طلق
گفت و بعد از ظهر حج که کسی مرد رسیده عقد که با آن
نایب است حلال بود و بعد از آن حج آنرا بر او بر بدن گفت

در عقد نکاح

با امری از اینها حادث شد و با حج این در صورتیکه آن
زن بر او قبل از عقد حکم الهی بود که حاکم است و با عده نشد
بناست و بعد از آنکه معلوم شد عقد فسخ نکست
زنا سبب طاعت خدا باشد از شوهر صحیح عده طاعت کند
و در دیگر طاعت از شوهر صحیح خدا باید از شوهر صحیح عده طاعت
نکست حج در اول آن کافه است که مسلمان نشد و در آن
مسلمان است که مرتد نشد کس در مردان راه میروند و با
نالا که از این امر و بان سبب زن زینت بر شوهر حرام
نشد حج آنکه در آنکه مالک زن که در فسخ خطبه با و عقد
که بعد و سبب مردن او شوهر ملکوت زن نشد و عقد
منفک نکست و اگر خوانند بنده که از بان غلام شوهر کند
او را باید آزاد کند و کعبه عقد نماید و ممکن است که آن مرد
مالک و در بعضی باشد که مردن آنی بر وجه منقول بوده میباید
و عقد منفسک میکرد و علی الحدیث باقی ایام است و نیز در
شیعه و تشیع فسخ در آنکه رسیده است که در حج یا زوجه

عالمی

بفرمودند که حج از اینها رسیده است و سبب طاعت
سوجب فسخ نمیشود و سبب طاعت نکست که در آن سبب زنا
و حج فسخ نگاهداری است حج این در صورتیکه که کعبه
بغلام عقد کند و بعد از آن که آزاد نماید یکی از فسخ صحیح
میرسد بنا بر حج شیعه سبب فسخ نکست که در آن سبب طاعت
که در بعد از ظهر رفتن شوهر که در وقت صبح طلع شده ام
باید آن قدر نفقه بفرستد که با امر اجابت شوهر بر آنکه سبب
حج این زن است که بعد از آنی او را بعد از عقد کرده و بعد از دخول
او را به تجارت و مراده و مرد سبب عقدش با طهر است که در آنکه
و ضرر است و آن در ضرر همان روز شوهر که پس بعد از آن وقت
که از ترک نفقه او و شوهر زن به فقر است سبب فسخ زن بر عقد
بختگر که در کعبه زن که میگرداند و نه بیب و نیست و نه جسم است
و نه مال است و نه خوانه و مال آنکه عقدش صحیح است با جمیع اقسام
حج در صورتیکه که نکست فسخ آن و یا بعد از سال شریعت و مال

اینجا باشد و وقتیکه مرد در آن جا بماند هر چه بگوید
آن را که میسر میسر بر او از او می شود و او را میسر کند بر او
آن را که حرام تا بقیامت شود و هر چه بگوید آنرا
زود آن را بگوید و بپس از بسبب شرطی عقدی منع کرده
بسی مان مرد کرده و از آن مردان پس به شرطی عقدی منع کرده
باید بود و بسبب آنکه بگوید زوجه پس از آنکه از آن مرد
سابق منع نکند لاحق کند لاحق نیز باید کرد نکند لاحق
بلا خلاف است آن مرد و نیز هر مردی که با آن حرف میزند
حلال شده بدون عقد نکاحی و نه هر مردی که با آن حرف میزند
خود به بگوید پس چنانکه در آن مذکور است و این از جمله عقدی
پس است به جمیع است آنست که هر مردی که با آن حرف میزند
او را طلاق داده و وقتیکه است و از نصف هر مردی که است
شخصی که زن خود را طلاق داد عده او یک ماه و آن دیگر آن را
طلاق داد عده او یک ماه است و حج عده از نیکه آزاد و در آنجا

بغیر عرض وضع شرطی
با نفع دنیا از آن است
حج این در صورت است
قبل از طلاق و دخول است
نمودن آن که بیاید
طلاق داد صحیح

حج

من میگوید پسند است که در آن مطلقا حیض نرسیده یا قریب است
و هر کدام بقیامت نموده عده همان است اگر در آن حیض نرسیده
باید نماند تا هر کس که پس از آنکه با او کرده باشد که یکسال
نشسته یا بر آنرا نظر داشته که یک شش ماه هر کس که بیاید با نرسیده
نموده عده حامله در طلاق وضع حمل است هر چند بعد از طلاق
فاحله بر آنکه بان از عده بیرون سر عده است از آن و از عده بیرون
شود هر تنی از عده و فرزندی میسر در بر هر مطلق کرده و حال آنکه آن بیرون
آن را نمانده و نشسته و جمیع کرده و بنکام مطلقا در بیارده و حج این
در صورت است که آن بعد از آنکه است جمیع نکاحی بر او است و با قدر
سحق نموده پس نظر نکند بر آنی مانده و از آن عده و در آنجا
آن از عده بیرون سر کرده و بعد از آن بیاید و دیگر فرزند از آن بیرون
بسی آن فرزند از عده او نکند بعد از آنکه اقل مدت که نکند
است از وسط آنکه نشسته بی آن در آن زن از آن عده است
مؤدنه و فرزند بر هر مطلق کرده چنانکه او حسن بقیامت در مثل

بجای آن حیوان نشسته از آنکه بر گفت تا محرم باشد هر وقت
از یک ماه و در آن کرده یک ماه از آن که در وقت است
هر مردی که از او زاده یک ماه است این یک ماهه یک ماهه یک ماهه
بسی این چنین مشکلی است از آنکه هر مردی که با او کرده
از جمله هر مردی که این یک ماهه یک ماهه یک ماهه یک ماهه
بسی از او بیرون رسیده و طلاق از او گرفته پس در آن زن نشسته کرده
بسی از او بیرون رسیده از او طلاق گرفته پس در آن زن نشسته کرده
کرده پس از او بیرون رسیده بعد از طلاق او برود و هر مردی که
کرده پس از او بیرون رسیده آن عده بیاید از آن هر مردی که
کرده و در وقت که از آنکه هر سابق وقت بان پس از آنکه
نسخه است شخصی حیوان از آنکه و او که نکند ضربه است
به بیست و دینار از آنکه از آنکه دینار و کلاه یک ماهه یک ماهه
نیم دینار و در یک از آنجا حیوان است حج مکتبی یک شش ماهه
کلاه چهار کوفته باشد یا شش ماهه کلاه و وقت که نکند باشد

این نظیر آنکه هر مردی که با او کرده یک ماهه است و او بیرون
چون با او کرده است که نکند و یک از آن که نکند آن که در وقت
کرده که با او کرده چون نکند شش ماهه بیرون او نکند و چاره
در آنکه اینها منوط است که نکند با او کرده یک ماهه یک ماهه
و حال آنکه یک از آنکه از آنکه از آنکه از آنکه از آنکه از آنکه
حج اگر یک شش ماهه یک ماهه یک ماهه یک ماهه یک ماهه
کند و هر وقت که با او کرده یک ماهه یک ماهه یک ماهه یک ماهه
و از آن است شخصی که بر او در وقتیکه حلال است که او
جمیع نکند بعد از جمیع هر مردی که از او کرده که قبل از
ملکیت او بیعده گرفته و هر مردی که نکند که نکند
بجای آنکه هر مردی که بعد از آن که نکند او شش ماهه است
هر تنی رهن سوار هر مردی که نکند او شش ماهه است
و یک ماهه هر مردی که نکند او شش ماهه است هر مردی که نکند
کرده حساب و دیگر گفتنش نماند و از آنکه هر مردی که نکند

حج

من نصف از مسدین متعارف بر صفر از کفار استند که اگر در این وقت
یا از نصف کفار مسلمان شده مسدین ملحق بشود بر مسدین
واجب میشود که در قتال ایستادگان کشته تا کشته نشوند زیرا که در
عدم و بنده اگر از مسدین مرده شود ملحق بعقب کفار
کردد و کفار بر مسدین کردند پس ضار از بر مسدین جابر است
چون عقب کفار به نفر است و نصف مسدین شرف است مثل
سؤال است یعنی اگر از کفار یک مسدین ملحق شود نصف
کفار میشود و حرام است که کفار کند و اگر علی بن مسدین ربع
کفار کرده چه بزیست که کفار نماید چنانچه کفار یازده نفر نصف
مسدین چهار نفرند پس کوه از او از سهم از مسدین در این روز
بود یک شش و در آن از مسدین کوهنوار قیمتش که در حد فدا از روز
مصرف فعل منتقله پس اوله و بیست و از چهار بیست
از هر غیره بیست و چهار باد مانده هم همان در این دو کشته
+ اختیار یک محمد پس در هر روز زنی چهار کلاه یک یک

اول

از حساب وزن او در سراج عاویله استوار است از صدق
یقینی اگر کسی در میان این شهر کار کوهنوار یا کوهنوار
بیان فرموده قیمت در آنش تمام با کوهنوار است وزن
فعل قیمت تر منتقله نام) در کم پیشتر نباشد هیچ کس استوار
است و در آنش این چنین قیمتش کوهنوار چهارده دینار که در کشت
نزد کوهنوار مردارید و در آنکس غیر منتقله او یک قیمت آن
بع دینار است ربع از چهار وزن از ربع منتقله است نه
پیشتر یک قیمت آن است یک دینار از چهار سکه بر از
سزنده هر کس که در کرم نقد است با هر از آنست که در کوهنوار
دو صد که اگر از علامت منتقله بره و از هر یک از مردارید و فعل است
سب چون اجرت تمامی بدین طریق باشد که از هر مسدین ربع درام
و از هر کفار از چهار درام و از هر کوهنوار دو درام که در کوهنوار
از این پنج تمام رفته اجرت این نیز بجز در هر است از هر کس
چنانچه فرموده است چ از مبلغ بیست چهار نفر از هر کس یازده

و از کفار یک یک سب کوهنوار یک کرم که در وقت
سره داشته تا میرسد که با با از آن بقیه عمو نماید و بر علف از
کوهنوار که کوهنوار از کرم منسوب و نقد نقد زاده هر یک از آن کوهنوار
نمیدد چنانچه استند اوله کوهنوار باخته بر و در آنجا کرم
بر در آن لطف آب کشته کوهنوار همراه بر زاده و عمو جوان
علف همراه بر در کرم که در کوهنوار بر مسدین هر کس
شکر کند در یک کوهنوار مثل برده من و هر کس که کوهنوار نماید
و میزان و کوهنوار ندر آن کرم و حکم خالی که کرم مسدین در کوهنوار
هفت من چنانچه کوهنوار نماید چ در دفعه حکم مسدین
بر کرده در هفت منی خالی نماید باز مسدین هر کس که بر زاده
هفت مسدین تمام کند پس در کوهنوار مسدین آنکه هفت
منی هر کس که بر زاده پس اگر در کوهنوار مسدین هفت منی
بر زاده پس مسدین هر کس که بر زاده پس اگر در کوهنوار مسدین
در هفت مسدین فرزند و این پنج منی است و در کوهنوار

اول

نیز خردانه است سب استخراج عدد مسدین کوهنوار چنانچه
طریق بیند که بیست کوهنوار عددی صحیح با کس در آن کوهنوار
بیست است یک یک کوهنوار آن عدد که در کوهنوار است نصف
کند و تو آنچه در آن نصف من و هم چنین تمام شود و در هر مرتبه
که نصف میکند از او سزای که کوهنوار است یا نه اگر نباشد کوهنوار
نصف کند و اگر نباشد کوهنوار سزای از دور هر مرتبه که کوهنوار
تو نصف آنچه بعد از نصف حاصل شده بیست چوب یک کوهنوار
طریق عدل که نود و یک کوهنوار سزای سزای با او نماید پس آنچه
در دست چوب تو بماند حساب است نشان کوهنوار دده درام
گرفت و تو یک در دست کوهنوار سزای او ده چوب کوهنوار
کوهنوار پس آنچه در دست کوهنوار سزای او چهار کوهنوار و آنچه در دست
تو عمو پس نیم نصف چهار کوهنوار است در دست چوب کوهنوار پس او
هر یک کوهنوار چهار کوهنوار است کوهنوار پس او یک کوهنوار تو بیست
نارده کوهنوار پس او نیم کوهنوار است تو بیست کوهنوار چوب کوهنوار

پس از او جز نماند و با نود دست چوب ده ماند و اگر دست
ده و مفر که نوشته باشد مثل ده پنج لکه آن را قطع کند
تا بهت یک شود بی از هر جهت یک که در دست راست
بگیریم چنین بلا نیکی در ده مذکور شد عمل کنی تا فکلیه با آن
تغییب هیچ مانده پس نصف آنکه در دست چپ نوشت
چراست و در نشانیم بهت یک در دست چپ
جمع مینویسد و نصف آن چراست و اگر عدد مفر که بهت
لکه آن که سه لکه کند و نو یک در دست راست بگیرد لکه آنرا
نیم کند و نو یک که کوی بی او نیم که بنده از نو یک در دست
چپ که بی نصف یک چراست خنده اوله باید
از آن خطی که خنده در دل گرفته صومست بنده او بیج است
با که با که است بنده بعد از آن عمل کنی بنده مذکور و باید
که نصف یک و بی سی از نشان چهار و از هر جهت
که روم بیکه از پنج لکه یک کاره لیل چراست

لله

تو زان یک چون سبید و صبح و هر یک که بگوید زنده شود
براضی است و حج گویند که فی العالی خواهد بود نظر کرده باشد از مسلمان
و بود در کتب الهیه سفسه نوشته و بیج است کسی نگوید اتفاقا
در میان در یک کتب مستطعم افغان و مشرف بر غرق شد پس یکی
اتفاق نموده بر آنکه قرعه زنند و بنده یک یک که آب نمازند تا به
بهر کتب مانده پس خواهد در جانی حال ندر بر نمود و این که در ترمیب
نش نده مذکور که از نده شرفی و نکند با آب انداختن مجموع
به بود بهایک شده و تمام مسلمان سالم مانده و باقی یافته است
جمله که است و طریقی همان کویست که در مشهور شده است
مسلمین بر بود و دیگر نیز گفته و لا فحنت بلحظ له
اذکت فما خفت من شامیت که مراد است از حرف
با نطق مسلمان است و از با نطق بود مس زنده شرفی است
و در پنج قرص بی نوشت که با هم چنانست خرنه که بر آن است
و او را تکلیف کردند و هر سه تا بهم آن است قرص با خوردن

بدون تفاوت پس که نوشت بر سه جز اول که نوشت در دست
نیمه طرف آن بول که بخورد تقسیم کند حج منکر از حضرت امیر
پرسید پس حضرت اوله فرمود که با هم زنده و مفر که کنی این امر
فرست است این که خواستی و دفعی نموده حضرت فرمود که بیکه نام نبرد
میرسد و هفت سوره بخورد که نوشت قرص است تمام نوشت
و هر یک نوشت نوشت خورده اند و سه قرص زنده نوشت است
است که خواستی خورده و یک نوشت با یک خورده و پنج قرص خود
بارزه نوشت یک نوشت که خورده است و هفت
بگیر پس نوشت در دم که بهت نوشت تقسیم که بنده
میرسد و هفت سوره و سه سوره شتر شتر که است مینا
سه نفر بنده زنده که مفر که کنی نصفی از این است و نوشت
از مفر و دستش از یک مفر خورده تقسیم کند بنده که شتر شتر
نسه و نه سوره شتر شتر بهم دیگر دهنه و هم چنان کنی از هر
کرفت که چای از هر او کند پنج از پنج از پنج از پنج از پنج

بهار

پس چهار چهار ربع کند و مرد بوارنه او از هفت بر میرسد
حج در مسند شتر چون حج سلام این تا هجده است و زاید
بر حضرت است تا بنده هلی شتر شتر در این است و نسبت الحقیقی
نفر است که از شتر حضرت امیر شتر که کوب خنده و افکت
این که که فرمود که هر یک حقه خنده از پنج بر او بنده بی بر بنده
نه و سوره شتر و بیکه رسید شتر حضرت که با نده حضرت
سوار شده و در شتر بنده و او بی مقدمه در فرمود و در باب
سوافقی را است که خرد که بنده فرموده در صورت مذکور
با نده شتر در دم و نمانی میرسد بدون زباده قاعه است که بر بعد
افکت که ارفا کند و آنرا در حد در حضرت شتر کند و
حاضر که تقصیر کند و بر شتر با بر آن نسبت نماید و در سوره
مسئله که یک پنج از فرودم و تقصیر در پنج قرص خنده و نصف
سره که فرودم و پنج که بر آن نسبت نموده که باز در نوشت است
بیکه یک ربع یک نوشت است جمعا چهار نوشت بنده که یک یک در دم

شاید نام صحیفه تارخه فیه و یا رتبه نامه باشد یعنی هر کسی بگوید
بیت خردان مگر کعبه کعبه لغت میکند او را مگر
وصف نام فعلی است یعنی کعبه کعبه است کعبه کعبه
الذاع اذا دعانی و امثال او یا بجهت لغت است چنانکه
شعر است ان الله خلقنا من نساء و ابنا
من نساء و ابنا و هان من نساء و ابنا
که گفته در بعضی لغت بود که کعبه کعبه است و او را در بعضی
بر ارض است پس قول الفقهاء ان الله خلقنا من نساء و ابنا
جمع و در بعضی مراد از ابنا در لفظ جانانه است یعنی که عهد است
جمع مبتدئ است که او را اعلم است و بجهت که بجهت جمع تا بجا
که بجهت جمع هر یک یکبار دیگر نیز استعمال میکنند پس از حضرت
بسیار روایت است لا تفتخوا على النبي حتى يجمع و در بعضی مراد از ابنا
زین میند و نیز بجهت است یعنی تا زین میند مگر آنکه از بعضی
از امیر المؤمنین با مشهور است انا الصغر من سب سببتی یعنی

و در بعضی استناد دارد که مراد از کعبه در تبه نامه یعنی تبه نامه است و مراد
و یا که مراد از کعبه حقیق باشد و از تبه نامه مراد تبه نامه است چنانکه
در کعبه کعبه فرموده از حج الحی دیکت که مراد از آن غیر مراد است
و در اینجا مراد از آن حضرت رسول است که مراد حضرت امیر بود
این کلام که خداوند از رسیدن عمرتی بجهت حضرت امیر فرموده باشد
مشهور است که هر یک از آن حضرت شصت هزار سال عمر کردند
چنانکه در خصوص عمر رسول گفته اند عمر رسول بیست و پنج تنویش است که بیست و پنج
بسیار است و بیست و پنج است و بیست و پنج است که در بعضی
از او مراد از آن بوده که گفته انا اکبر من سب سببتی
مضمونش است که گفته چه تو گفت بملول فرزندم که که پیش از خدا
بعد از من در این در انوقت تمام ضایع بود که کفایت صفات
نبود پس از حضرت امیر مشهور است من طالع هنی ابی
فقد غمظت بجم جمع و در بعضی مراد از آن جماعتی است که بعضی
عبارت است از آنکه در طوالتی که است از آنکه اولاد و خلق

کعبه است از بعضی که در بعضی که است از کعبه است
که کعبه است بر او را هم سر کعبه یعنی کعبه کعبه اولاد بر او است
قوله یا یا یا اولاد من مراد از آنکه در بعضی که است
چیز است که کعبه کعبه است معنی عام است که کعبه کعبه و از لفظ
داود زودیه بود پس زودیه نامی است که در بعضی گفته است
زودیه کعبه کعبه است چنانکه در بعضی گفته است
از آنجا که در بعضی که کعبه کعبه است و از کعبه کعبه است
که مراد از آن حضرت امیر است و مراد از کعبه کعبه است
و مراد از کعبه کعبه است که در بعضی که کعبه کعبه است
که کعبه کعبه است و مراد از کعبه کعبه است
شاید بجهت این است که غالباً استعمال قرآن از اطفال و جماعت کعبه
میکرد در هر تبه نامه ان اسم میسر نیست پس بعد از اسم حقیقی
تجلیت جمع و او را در بعضی که کعبه کعبه است
حساب الجمل و عقد بیله و ثلثا و سببیت است

حج چند نفره دارد اول که سفینش الله احد جواد است
زیر کعبه دانده حروف بحسب جمله کعبه کعبه است
شصت است یعنی در بعضی که کعبه کعبه است
صدوق ره روایت کرده است که کعبه کعبه است
از کعبه کعبه است که کعبه کعبه است
حضرت صادق علیه السلام فرمود که کعبه کعبه است
ابیطالب از جمله تقیه نظر است که مشهور در میان علماء است
آنست که ایمان نیاید و در بعضی که کعبه کعبه است
بد و حرف لا و لا در کعبه کعبه است
اند در بعضی که کعبه کعبه است
است که کعبه کعبه است که کعبه کعبه است
که در بعضی که کعبه کعبه است
که کعبه کعبه است که کعبه کعبه است
میدارند که کعبه کعبه است که کعبه کعبه است

استاد و مشهورین که میگویند پس ابو طالب نیز چنین کرده
و این بجز نسبت بر حسب عقود نیست چنانکه در بیان
عرب معلوم بود نسبت بنحویکه تحقیقی نقل کرده اند بنعم
اگر در وقت سیدم قبول کردن ابو طالب نسبت سکه
سال و نسیه است پس در صورت است که لوطی علم
القاسم طایفی بنامه استعیان لقامت ذکوسرا الوحال
علی خنب بر معز و ارج از ابرار و جنبه معرفت اندک که اگر
مردم بدانند ثواب زیارت عثمان در این زمانه بسبب رفتن
در آن تفسیر حکام جوران را در هر دو گرفته و بداند که چون
بدانند ثواب زیارت که گفته گمان میزنند که ثواب زیارت
و زمانه که در آن زمانه زیارت این بر او واجب بر خداوند است
پس هیچ زین را س که نخواهند که نسبت پس خلافت در عیسی
عن طاعت الله کنت علی دنیا چه گوید مراد تفسیر بعد
و تأیید با الوهیت عیسی است زیرا که عیسی بنا بر رسم این ن
عبادت

عبادت که با آنکه در آن وقت که عبادت خدای خود را در حضرت
الله سید است بجز آنکه گویند عیسی از طاعت خدا نترس نمود
من برین اوستادم تا آنکه نصار را فرار کنند با طاعت عیسی پس
حضرت این را با آنکه با آنکه طاعت کنی خدا نترس
س عن علی عکفی رسول الله علیه و علمته علمی چه
معنی دارد و است بد مراد این باشد که حضرت رسول بر علوم حفظ
تعلیم نمود و من انما به بر حضرت عرض کردم تا معلوم شد
نمید و در دست با آنکه فتنه ام پس این را می که فتنه است
ایده است بر معز و ارج از ابرار و جنبه معرفت اندک که اگر
مردم بدانند ثواب زیارت عثمان در این زمانه بسبب رفتن
در آن تفسیر حکام جوران را در هر دو گرفته و بداند که چون
بدانند ثواب زیارت که گفته گمان میزنند که ثواب زیارت
و زمانه که در آن زمانه زیارت این بر او واجب بر خداوند است
پس هیچ زین را س که نخواهند که نسبت پس خلافت در عیسی
عن طاعت الله کنت علی دنیا چه گوید مراد تفسیر بعد
و تأیید با الوهیت عیسی است زیرا که عیسی بنا بر رسم این ن
عبادت

۳ و در بیان آنکه حضرت توفیق
است توفیق توفیق توفیق
اطاعت خدا را است
پس برین اوستادم
تا آنکه نصار را فرار
کنند با طاعت عیسی پس
حضرت این را با آنکه
با آنکه طاعت کنی خدا
نترس

وضع نام این معجزات
و الهی است که با آنکه
توفیق توفیق توفیق

و نقل در اینجا

بجای دیگر که با آنکه در آن وقت که عبادت خدای خود را در حضرت
الله سید است بجز آنکه گویند عیسی از طاعت خدا نترس نمود
من برین اوستادم تا آنکه نصار را فرار کنند با طاعت عیسی پس
حضرت این را با آنکه با آنکه طاعت کنی خدا نترس
س عن علی عکفی رسول الله علیه و علمته علمی چه
معنی دارد و است بد مراد این باشد که حضرت رسول بر علوم حفظ
تعلیم نمود و من انما به بر حضرت عرض کردم تا معلوم شد
نمید و در دست با آنکه فتنه ام پس این را می که فتنه است
ایده است بر معز و ارج از ابرار و جنبه معرفت اندک که اگر
مردم بدانند ثواب زیارت عثمان در این زمانه بسبب رفتن
در آن تفسیر حکام جوران را در هر دو گرفته و بداند که چون
بدانند ثواب زیارت که گفته گمان میزنند که ثواب زیارت
و زمانه که در آن زمانه زیارت این بر او واجب بر خداوند است
پس هیچ زین را س که نخواهند که نسبت پس خلافت در عیسی
عن طاعت الله کنت علی دنیا چه گوید مراد تفسیر بعد
و تأیید با الوهیت عیسی است زیرا که عیسی بنا بر رسم این ن
عبادت

کلمه فظها واحد لاجتماع کلمات بحکم لفظ و جمله که در آنشالا
لفظان قدیمه عاتقان چه هما نحو ترصیع تغزین من ادا
ما جاء بهم لیسوا مطهر علی منوبه و علی التمارح بنهش علی
در غم آنها رطبه انما فعل جاء الفی لوله الجار من ضرب من
سز اذ فی انما تب تبعه س تراکبا سب ج هو بعد لیه
فغاله تاثیر من صرهم وقد بشر بالیه الهی و در شوله س ج
و جراء بعدا و سکران بملوه اعدا فتر ستره تانصرف کیف
مانت سوله ما صرف او انکر دعان ابراهیم علیه السلام
و مع ترقل حضرت بطر و حمد بده استجه جاه صرنا اذا
مکت و الیاب فذالك بکفر من ای اسم اذ تم لفظه تقصیر
و اذا تقصیر لفظه تم مکره ج المراد بنام الکلم لوق اتون ذکرت
الکلم نحو جواره نانه رنفا و جزا کفاحی دفنباک جمله منصرف
س عقاب الکو شی صیل الجمار می نیز ادا اذ انک
صیح نسیر ج عقی امر معز الجسر و لفظ و اب کما

با کلمه

لفظاً و معنای دلجو و دوستی لفظاً و معنای نیک و خیر و الجاری
طراز و صوفی لفظاً و الاثر و فی کون الفکر الثانیة حذف
دین و ماد و کون حرف است و اذا شرط و اندر اب مؤخره
لفظاً و انک مفعول و فی کون فاعل اب و انقبض بر حسب یازده
احکام عین الجبار از عا و شیخ لیس و طاسم
عینه کلمه کوا و مد و بیت استمانا در بعضی است
انت غیر اصل فرده بیاتاج هر کسبیل فان در تحلیل فرجه
کلمه است از و ابه الله است ماضی امر به شرط الحرف کور
حکمته تبقی علی السان و فیها ای امول یا کلمات الملتحی حرکت
نامت مقام الجملة و فیها کلمات اربع کویته حین و مین
مینه بطرفه تنه الجرح بحسب وزن عروضی و وزن دارد فاعل
و مفاعیل که نظر عروضی بر همان حرکات کلمات است
خصوصی و صرف منظره نیست و بحسب وزن حرف ده وزن
دارد که نظر صرفی بر حرکات کلمات و در هر حرف است

معنی از این نعت
نوعی از وضع و معنی
نوعی از وضع و معنی
نوعی از وضع و معنی
نوعی از وضع و معنی

حرف اصلاً با فاعلین و لام تمیز کننده و حرف را در برهان
لفظ بر فاعلین لام بیفزاید مثلاً جعفر افاضل جواهر
مسجد و نماز یکب وزن عروضی هم بر وزن مفاعل است
و بحسب وزن صرفی جعفر فعل ال افاضل افاضل جواهر
مسجد مفاعل نماز مفاعل است ده وزن صرفی شریف
فعل ال جعفر سماق جمع بخبر بقم ابو خا و جمع شریف
و فاعل عاقل عقول یعنی از علف زعفر جمع ظرف نفی کوا
سده جمع کله زرد بان بر اثنی عشر جمع بر تخمین بر کون را اوله
و فم بنا و شکره جلال فاضل جمع نفی فاعل است و در جمع
نیز از مرغ جناب جمع جناب بضم جمع و فتح ال مخ
فعل لیل یعافر بر این ماد و صدیق انابر
عصافیر و انابر زنادیق فراطین فمایل فمایل و مایل
تانی جمع تنور بر این معنای است انابر تنور
افعال الابر افاضل انابر اصحاب الابر الابر

اصالح اعظم اوائل او و اوسط اسفل اعلى اراة اقا ص
او اس جمع آینه اقا عییل انامیم انابر اهدیت ابا طیل
اعاجیب اکا ذیبه اسطر اراجیف اباریق اقالیم
اظافر جمع الجمع است و کذا نظر بحسب نافع است بر نظر جمع
سینه انه و اظافر بر اظافر مفاعل مساجد معایه
شایر مفاصل مظار مظار بر اصل مظار مفاصل معارک
مساکت مفاصل مدافع مزارج مطالب ممالک جنکال
معارج شاهج مکارم مکاره مدنگ مراحلم مفاعیل
مصابیح مفاصل ملاحیح معاجیل مضامین مدعیان مجانیق
مت صیر مزاریم مزال مزال مسنده الیل موال عییل
مواقیت موالیل مقادیر مواتیق صوا عییل
جواهر موال شواهد موال موال کوا فروع موال
مواصل موال جواهر موارض نوافض مواتج فواض
موازم موارض موارض مواتج مواتج مواتج مواتج

قال شاد و از مدنا ابراج لوانح خوا عییل قوا بر قوا بر قوا بر
شوا جین جمع شین مازنگار مزارعیت جمع مزارع
طوایر نوا مین جوا بر این خوانی خوانی مزارعیت
موا بر جمع موارض نوانح جوا بر این جمع موارض
جوا بر جمع جوا بر کواهی فمائل موارض مزارع
جوا بر مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع
عده مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع
قراول مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع
مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع
مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع مزارع

فالق

صفت آن را از گذشته مختلف معانیا اختلاف است اهت و تسبیل اکتفا از تریح کرب و هب و دست ایفای الهی

حروف

Table of letters: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

Table of letter variations: ا ب ج د ه ز ح ط ی ک

سو ارتقا بلقی فی حق بقیه کتم سلب وضع بکاسب عم از مجول بر معزاده حیدر و کبکیر قنوجر کرمه قنیر

انما معین کسوی سبوت بر بر صانع زود کسک و بیکر بنیم غیر غیر کفر کحان کوفته کیم کول کاب کاس کسول کسول کسول

فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح

فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح فصیح

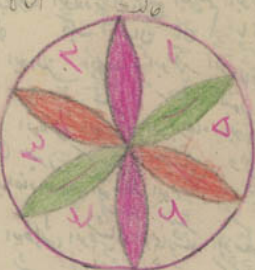
حروف صغیر

Table of small letters: ف ق ک ح ط ی ک

Table of small letters: ف ق ک ح ط ی ک

Table of small letters: ف ق ک ح ط ی ک

Table of small letters: ف ق ک ح ط ی ک

حرف آهلی

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

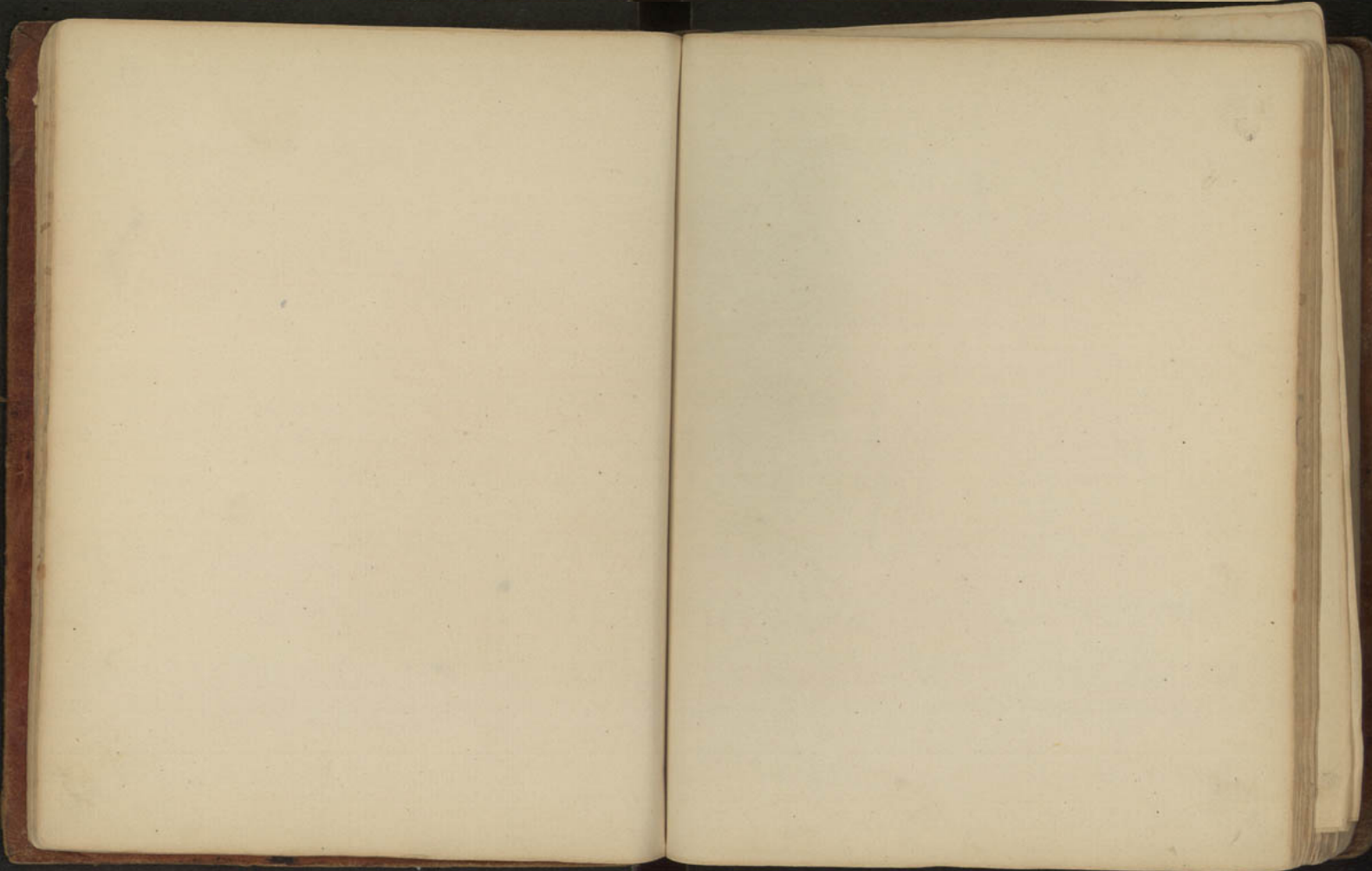
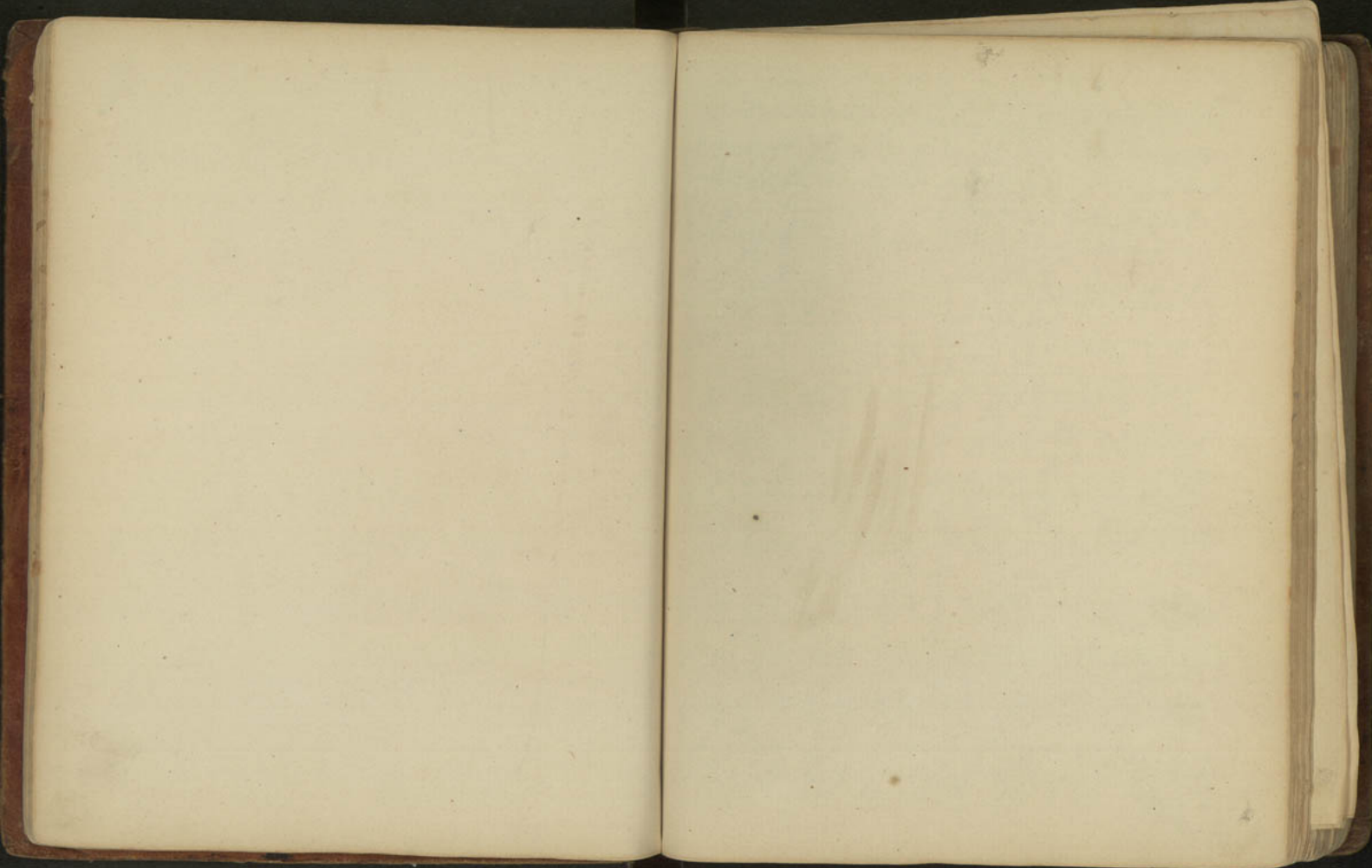
شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

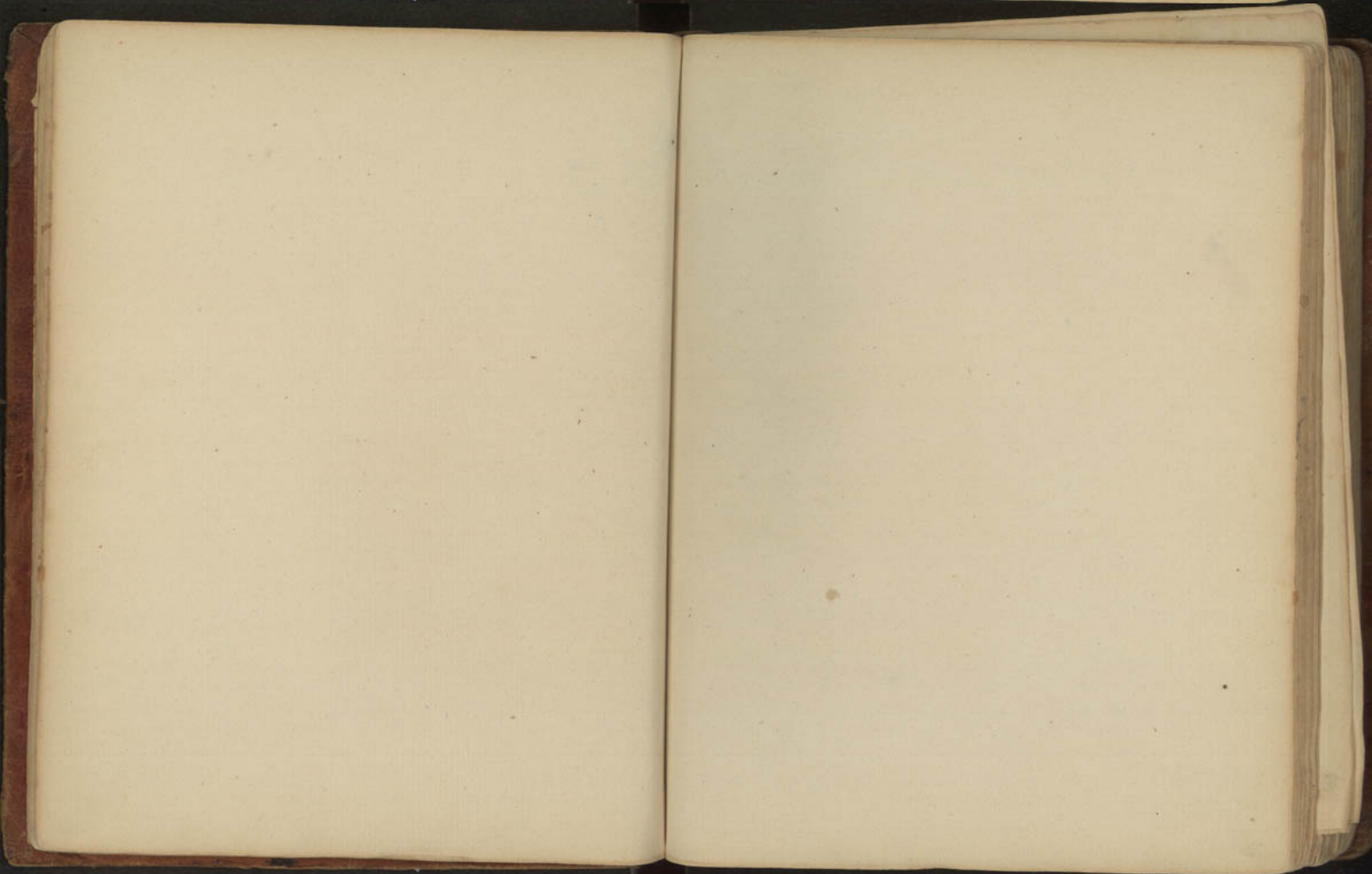
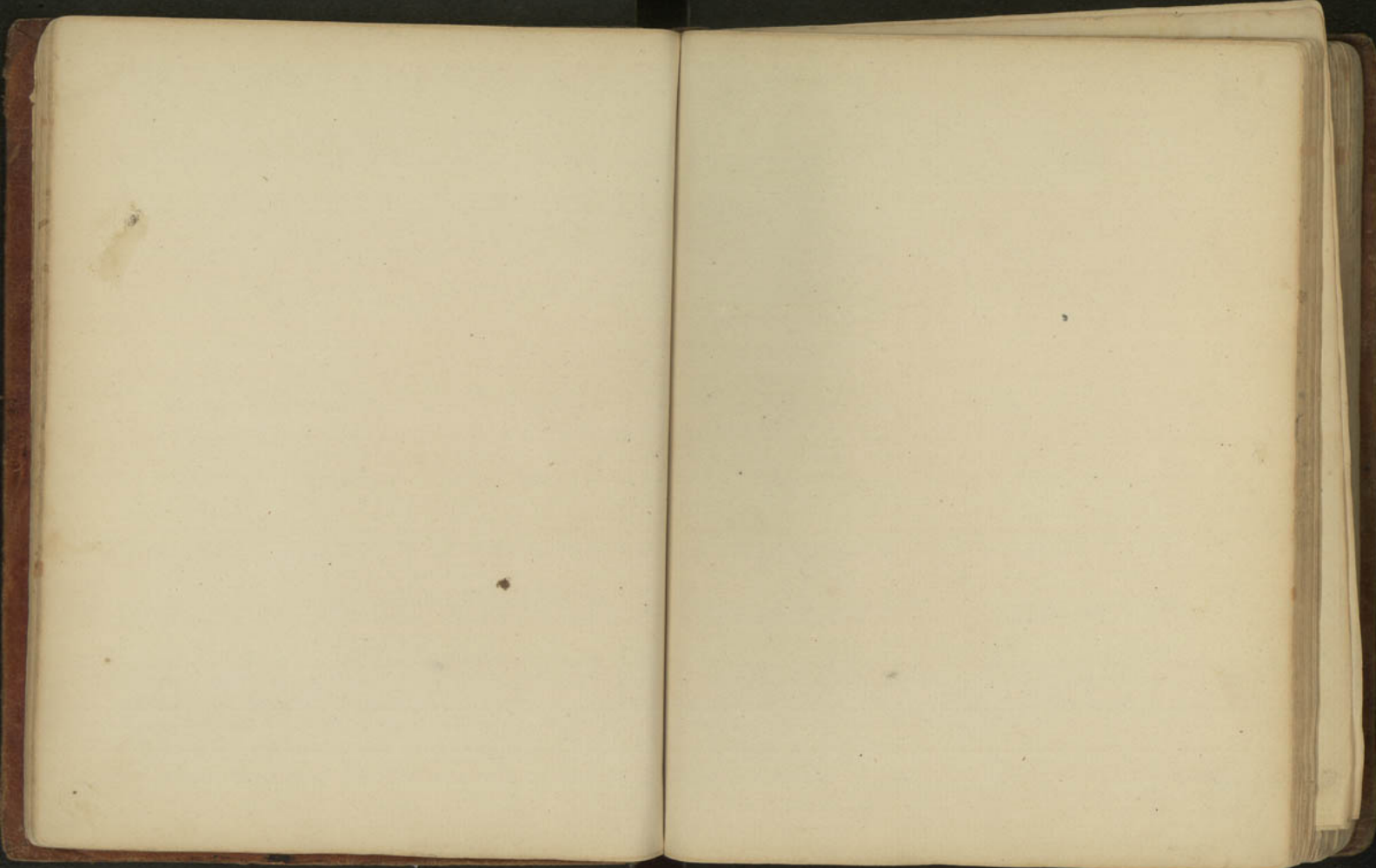
شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

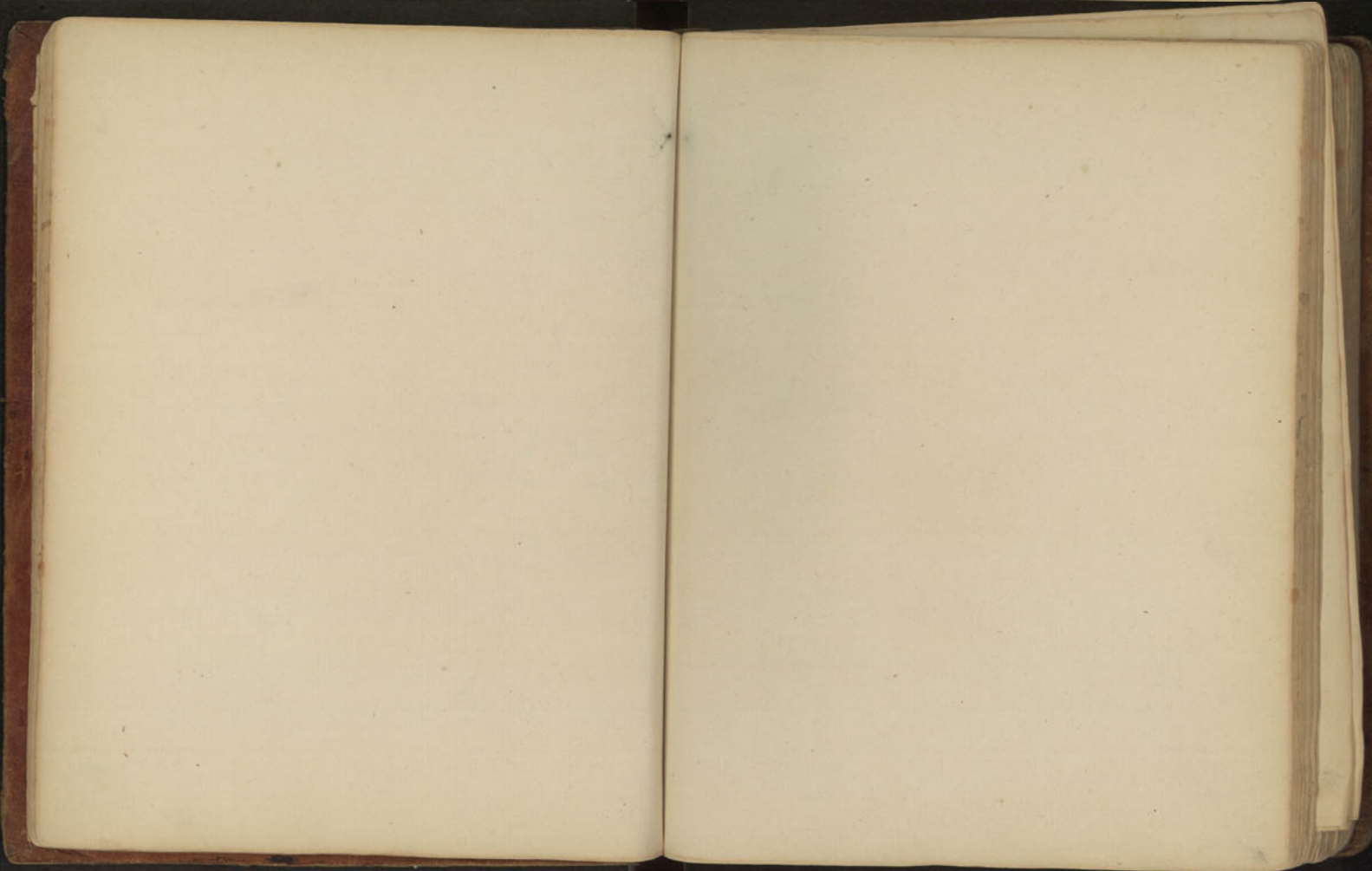
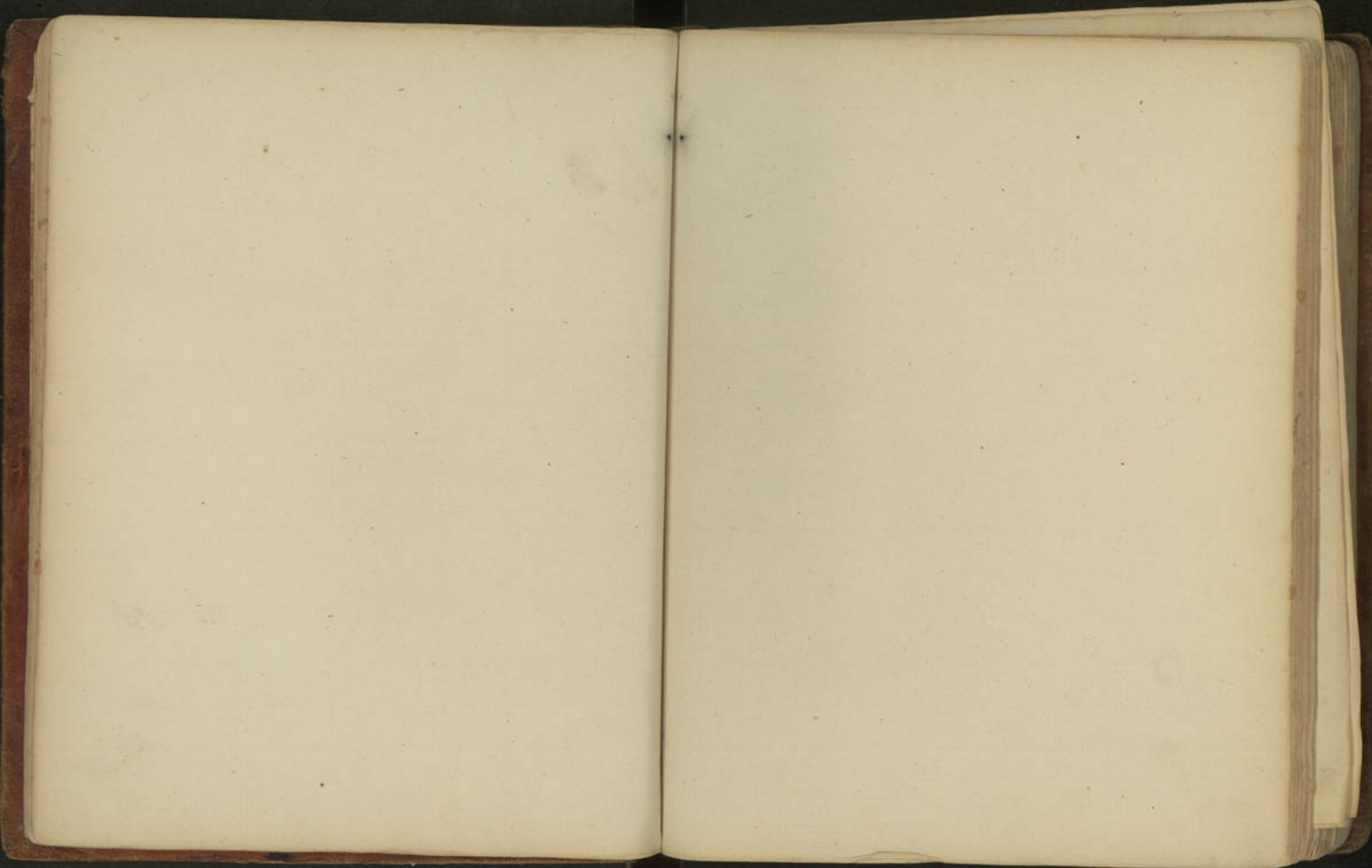
شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

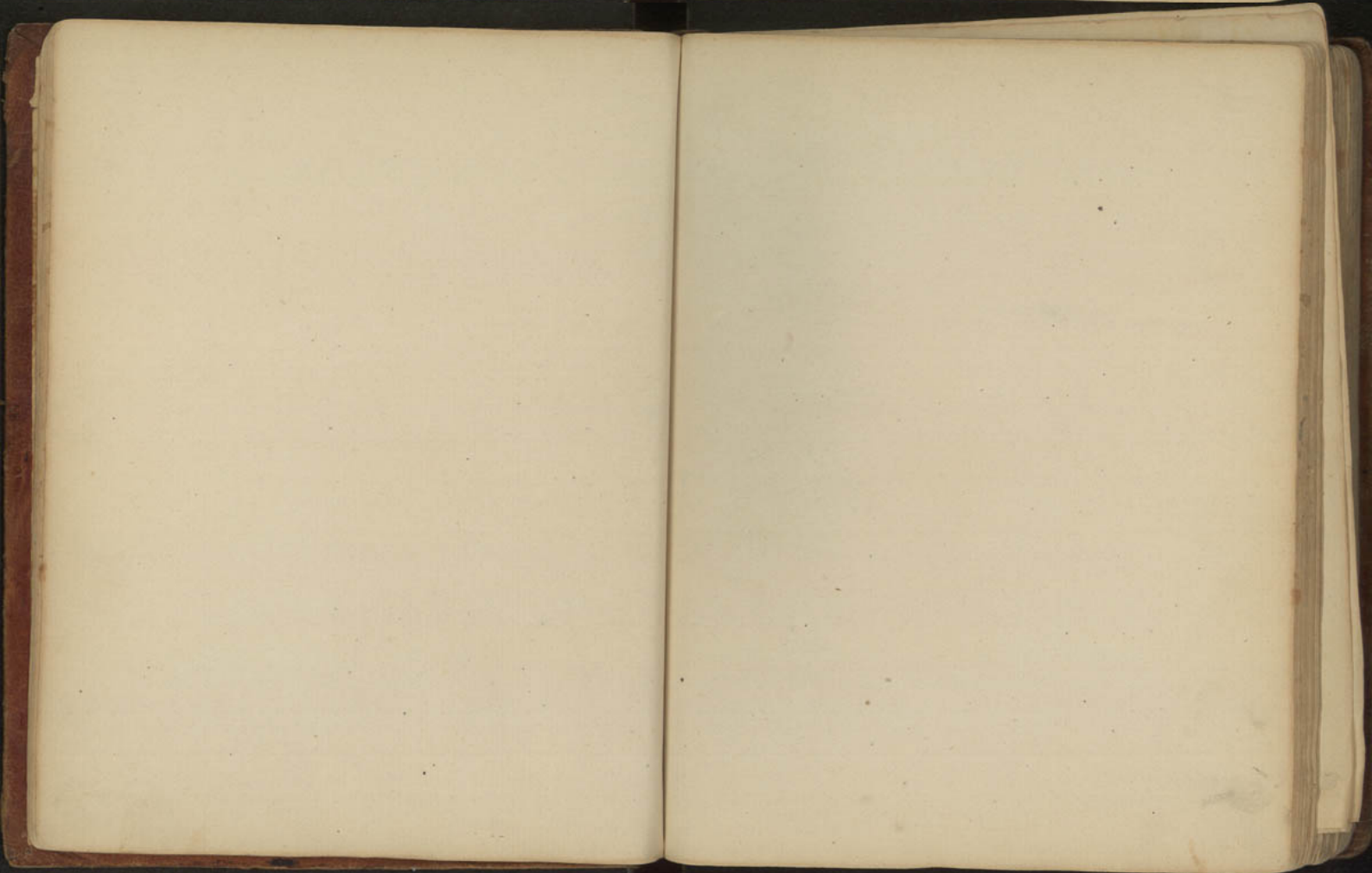
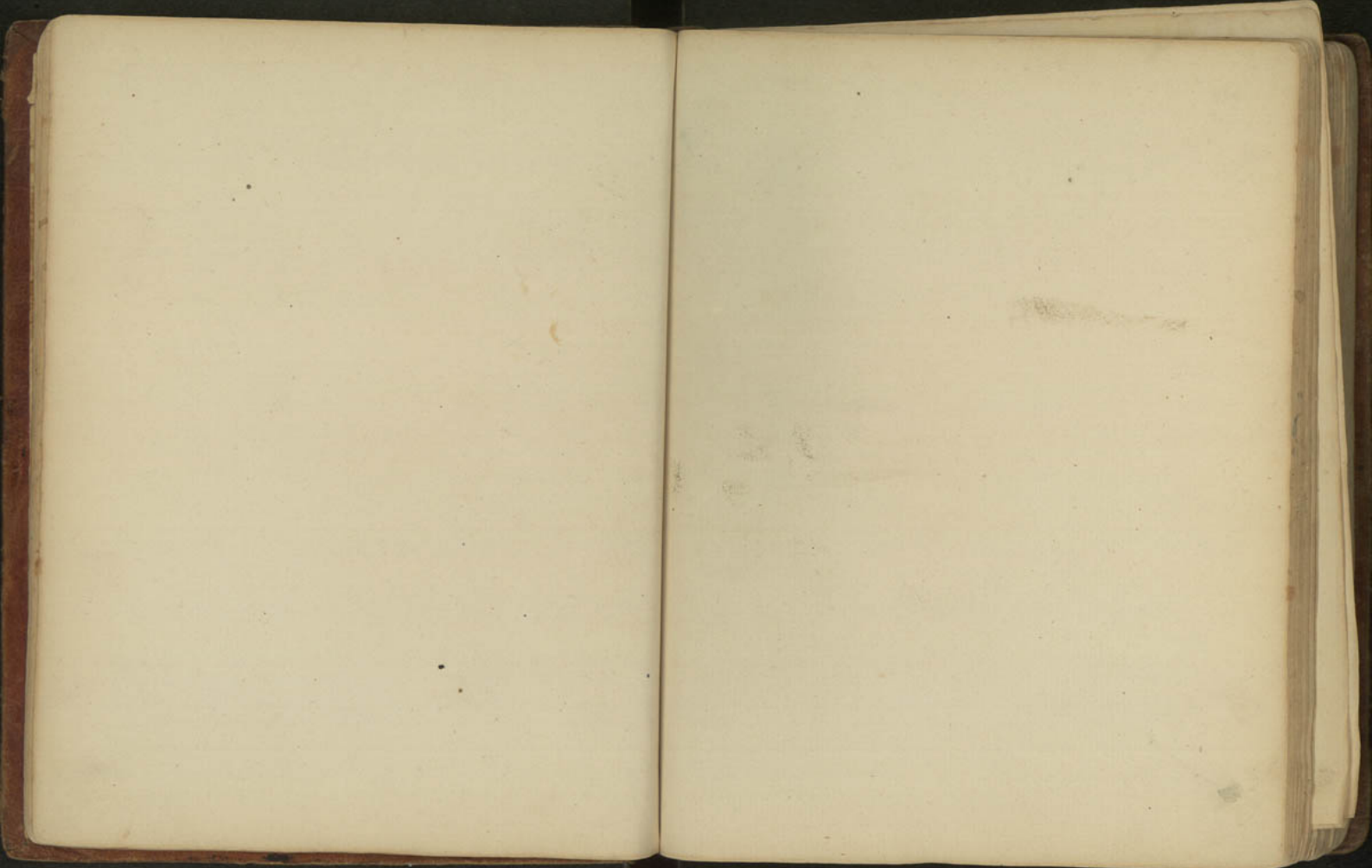
شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

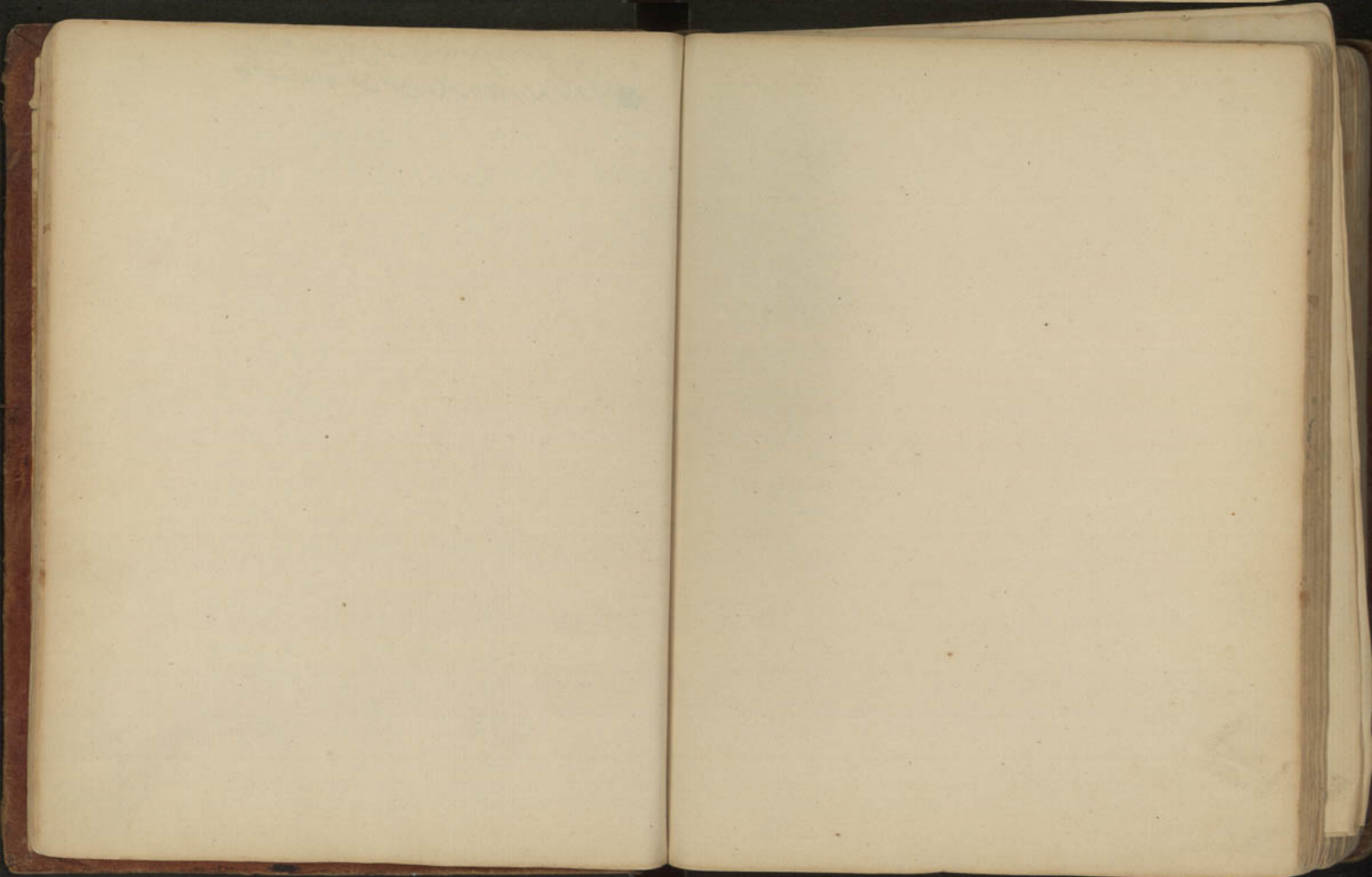
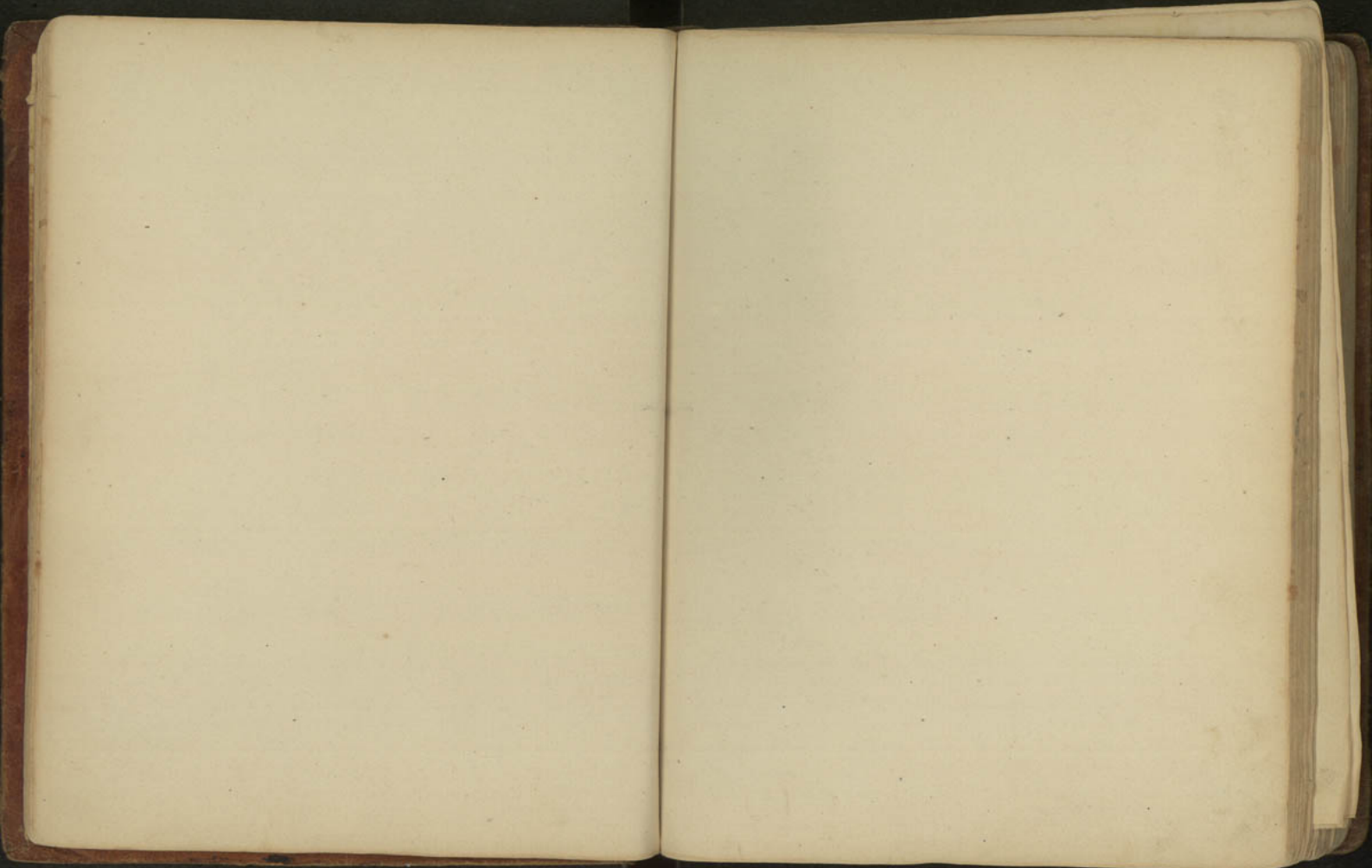
شم شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس شمس

بسم الله الرحمن الرحيم
مذمت کرد و در این کتاب در این کتاب در این کتاب

وكل واحد منها اما سأله ويحسب له ويعني بال
بأصل حروفه الأصلية التي يقابلها الفاء وال
واللام من حروف العلة أما التلافي المحرر
فان كان ما ضيه على فعل مشوح العين فمضاه
يفعل ويفعل بضم العين او كرها نحو نصر منصير
وصرت نصيرت وقابحى على يفعل بفتح العين
انما كان عين فعليه او لا محظا من حروفه
بسم الله الرحمن الرحيم
فان كان ما ضيه على فعل مشوح العين فمضاه
يفعل ويفعل بضم العين او كرها نحو نصر منصير
وصرت نصيرت وقابحى على يفعل بفتح العين
انما كان عين فعليه او لا محظا من حروفه

بسم الله الرحمن الرحيم
فان كان ما ضيه على فعل مشوح العين فمضاه
يفعل ويفعل بضم العين او كرها نحو نصر منصير
وصرت نصيرت وقابحى على يفعل بفتح العين
انما كان عين فعليه او لا محظا من حروفه
بسم الله الرحمن الرحيم
فان كان ما ضيه على فعل مشوح العين فمضاه
يفعل ويفعل بضم العين او كرها نحو نصر منصير
وصرت نصيرت وقابحى على يفعل بفتح العين
انما كان عين فعليه او لا محظا من حروفه

وهي المزة والماء والعين والماء والعين والياء

سئل يسئل ومنع ومنع وأبي يائي شاذ
وان كان ماضية على فعل مكسور والعين مضاعفة

يفعل ففتح العين نحو على يعلم الا ما شققه
يحب ونحو انه وان كان ماضية على فعل

مضموم العين فضا غير فعل فمضه العين نحو
حسن يحسن واما الياحي اليجد فهو فعل

كج

كخرج يدحج محجج ويطرجا واما الثالث

كج

فيه وهو على ثلثة اقسام الاول ما كان ماضية

على برعة احرف كافتحوا كرم كسر اما ما

وتفعل نحو فتح تفريحا وتفاع نحو تاتفايلة

وقتلا وقتالا والثاني ما كان ماضية

على خمسة احرف اما اوله التاء مثل تفعل

نحو تكثر تكثر وتفاع نحو تلعذ تلعذ

كج

واما اوله المزة مثل افعل نحو افقطع انقطاعا

واففعل نحو افجمع اجتمعا واففعل نحو

اجبر اجبر والثلث ما كان

ماضية على ستة احرف مثل استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

واففعل نحو افسنتق اسلنقاء واما الياحي المزيدي

فامثلته تفعل كتحجج تحججا وتفعل

نحو تحجج تحججا وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

نحو استفعل استفعل وافتح استفعل

كج

كج

وَسَمِي لَانِ بِوَيْفِ وَاتَّعِ وَتَعَدِي فِي التَّلَافُحِ

بِتَضَعِ الْعِي أَوْ بِالْفَتْحِ كَقَوْلِكَ فَحِتْ

نَزَلْ وَحَلَسَهُ فَجَزَجْتِ فِي الْكَلْحِ

ذَهَبْتَ نِيْدٌ وَانْطَلَبْتَ بِهِ فَصَلْ

فِي امثلة تصريف هذه الافعال اما

الماضي فهو الفعل الذي يدل على معنى واحد

في زمان الماضي فالماضي للفاعل من زمان اوله

مضارعاً

Handwritten marginal notes at the top of the left page, including the word 'تعدى' and other grammatical terms.

وَتَعَدِي فِي التَّلَافُحِ

بِتَضَعِ الْعِي أَوْ بِالْفَتْحِ كَقَوْلِكَ فَحِتْ

نَزَلْ وَحَلَسَهُ فَجَزَجْتِ فِي الْكَلْحِ

ذَهَبْتَ نِيْدٌ وَانْطَلَبْتَ بِهِ فَصَلْ

فِي امثلة تصريف هذه الافعال اما

الماضي فهو الفعل الذي يدل على معنى واحد

في زمان الماضي فالماضي للفاعل من زمان اوله

مضارعاً

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-left page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-left page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-left page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-left page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-left page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Handwritten marginal notes at the top of the bottom-right page.

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the bottom-right page, including the word 'تعدى' and other grammatical terms.

هذا هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...

عدا وسمى مستقبلا لما ادخلت عليه السين
فقلت سيفل او سوف يفعل
و زمان الاستقبال اذا دخلت لامه
و زمان الحال نحو قولك ليفول فالتبني
للفاعل منه ما كان حرف المضارعة منه
مفروحا ايما كان ما ضم على ريعه
احرف فان حرف المضارعة منه يكون

ابدا

ابدا نحو يدح ويكره ويقاير ويقع وعلامته
هذه الاربعة للفاعل كحرف الذي قبل
اخره مكسورا ابدا مثلا من يفعل ينصرف
ينصرف تنصرف تنصرف
على هذا يضرب ويعلم ويدح ويكره ويقع
ويقاير ويتكسر ويتعادل وينقطع وينتفع
ويحمر ويحمر ويتخرج ويعتوب ويقعير

هذا هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...

ويستلذ ويتدح ويكره ويقع والنبوي
للفعل منه ما كان حرف المضارعة منه
وما قبل اخره مفروحا نحو ينصرف ويدح ويكره
ويقاير ويقع ويتخرج ولعلم ان يدخل
على الفعل المضارع ما ولا النافيتان
فلا تغير ان صنعتة تقول لا ينصرف ولا ينصرف
لا ينصرف في الوجودك ما ينصرف ما ينصرف

لا

ويصلح ان يمتدح من حركة الواحد
ويوزن التنبيه بلح الذك والواحدة الظلمة
ولا يجوز ان يجمع المثنون فاقية
ضيمه كالواو وفتح الذك منتب على كل حال
نقول لا ينصرف له ينصرف له ينصرف له ويدح
الناصب فيبذل من الضمة فتحة ونسقط حجاب الضمة وما قبله
النونات سوى نون جمع المثنون فنقول

هذا هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...

هذا هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...
الذي هو اللفظ الذي...

لن ينصرف لن ينصرف من الجوزم
مع لن ينصرف من الجوزم

لأنه لا ينصرف في أم الغائب ينصرف

ينصرف والح كذا لا ينصرف ويعلم وليخرج

ينصرف وغيرها ومنها لا الناصبة فتقول في التفر

الغائب لا ينصرف لا ينصرف لا ينصرف

في التفر الحاضر لا تنصرف لا تنصرف لا تنصرف

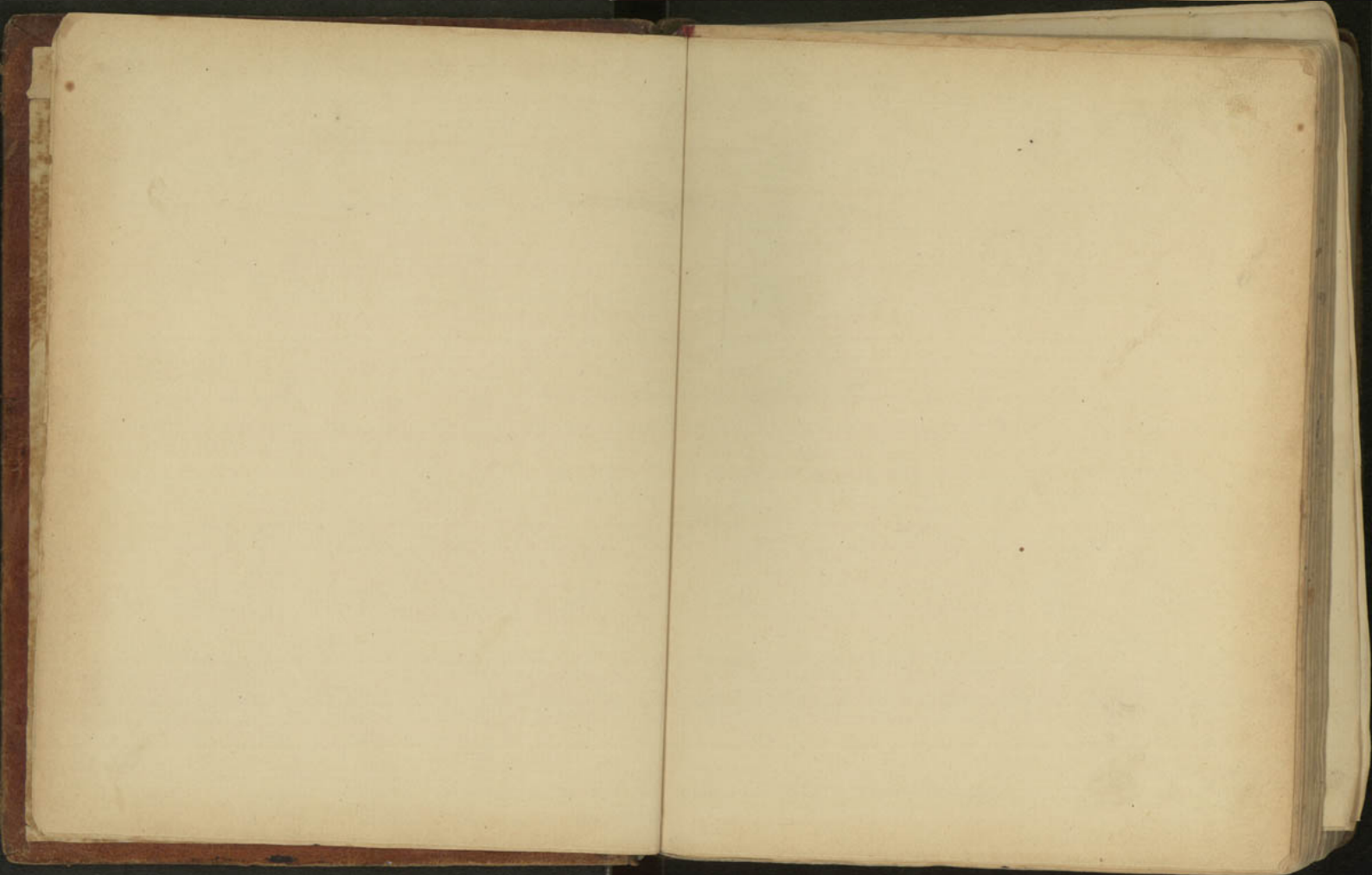
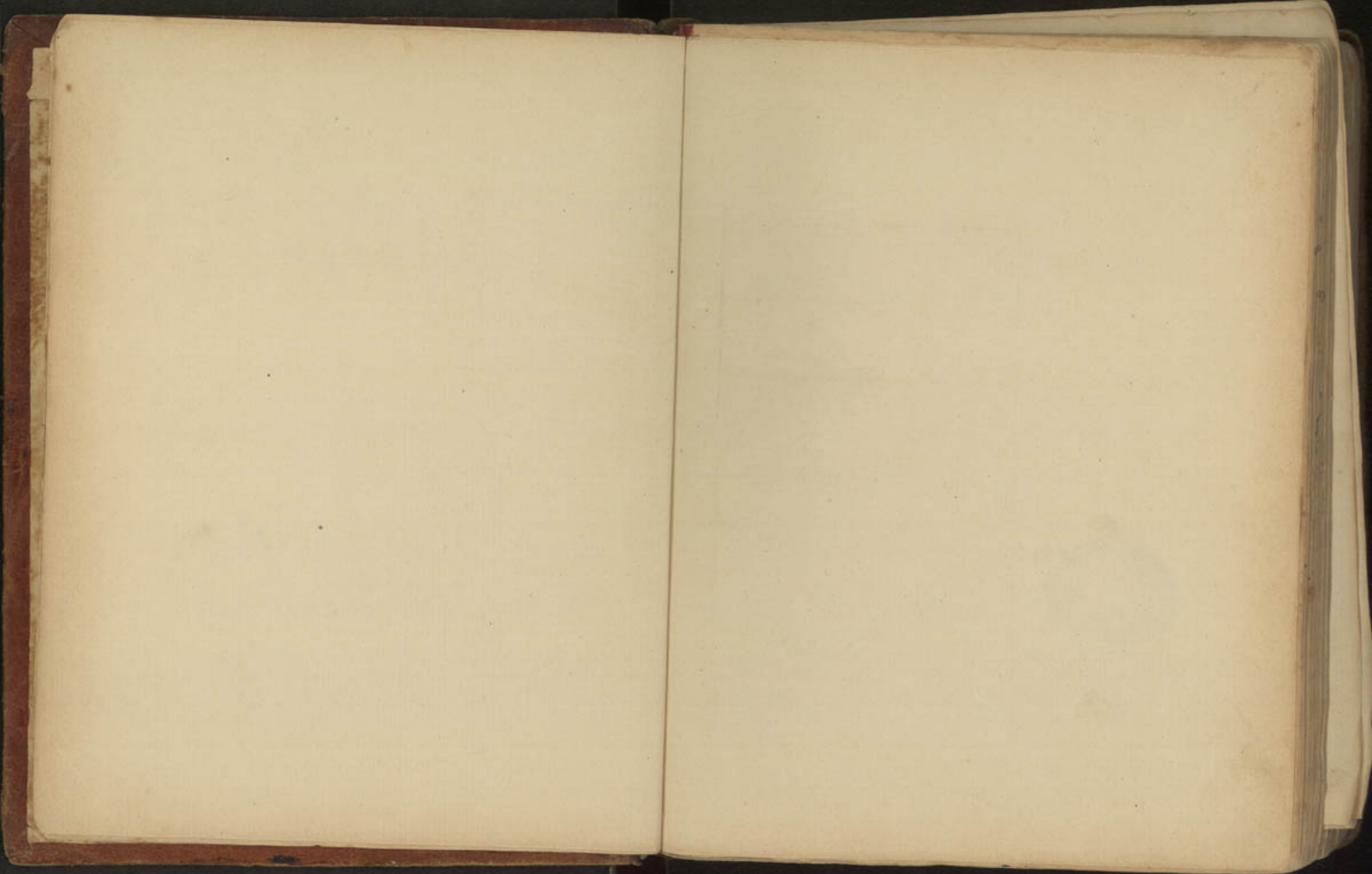
وهكذا أقاس سائر الأمثلة وأما

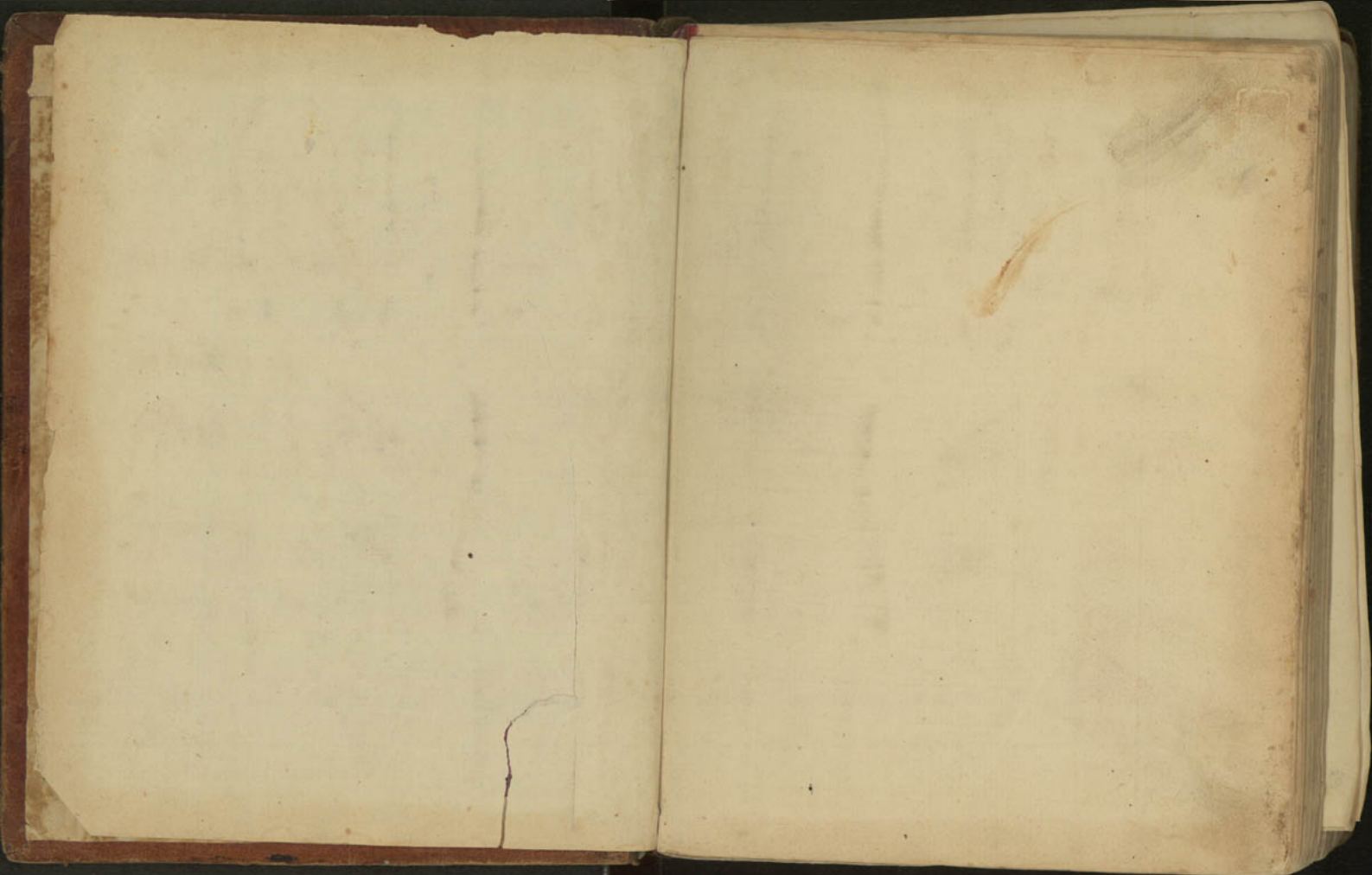
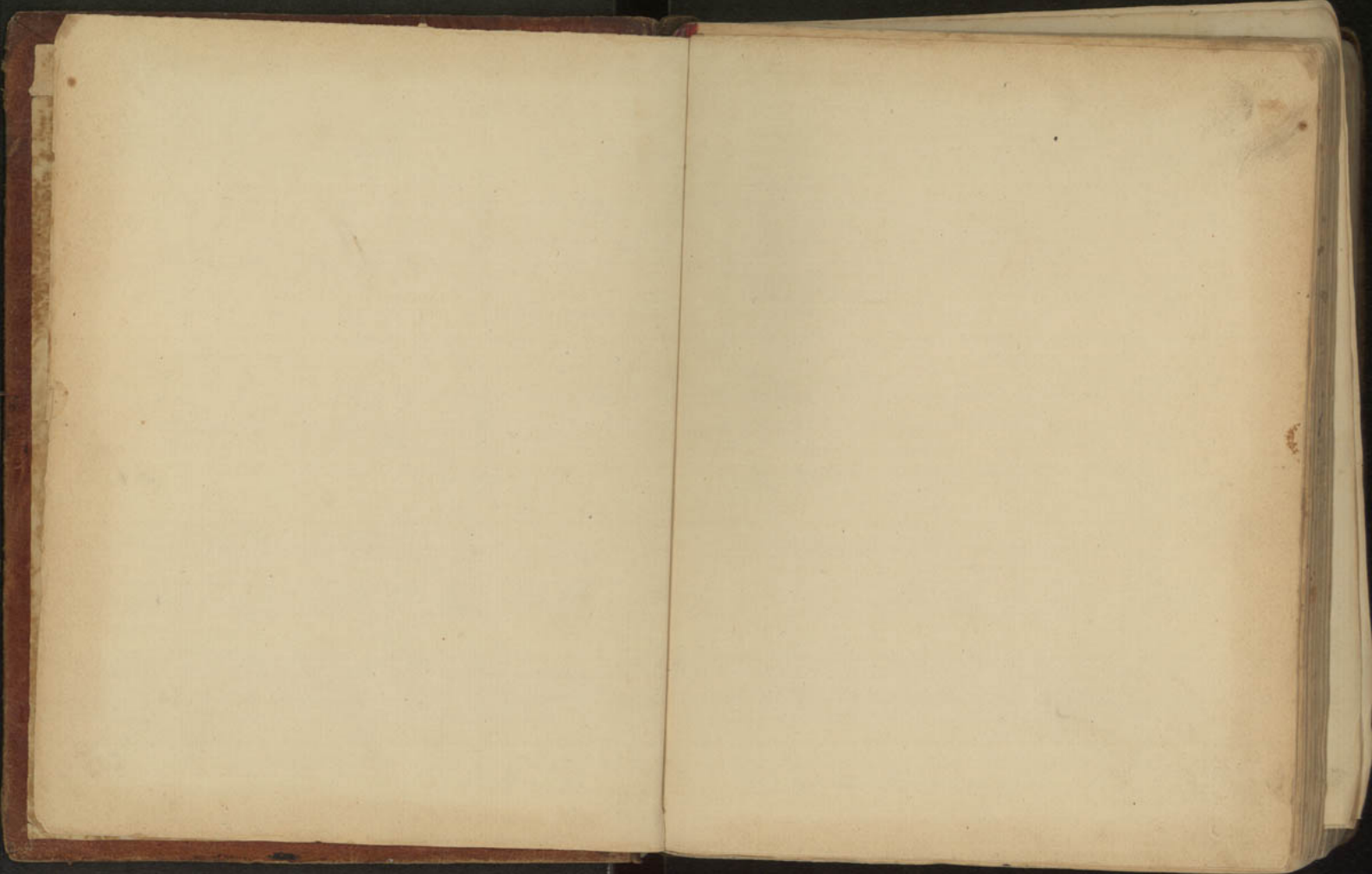
منه

منه إلى أنه لا ينصرف من الجوزم

الامر الصيغة فهو امر الحاضر وهو جار على الخط
المضارع المجرى فان كان ما بعده حرف المضارع
تحركا فتسقط منه حرف المضارعة وتأتي بصورته الباء
مجرىها وتقول في الامر من تدعى دعى دعى دعى
دعى دعى دعى دعى دعى دعى دعى دعى دعى دعى
وتدعى الآخر فان كان ما بعده حرف المضارعة

سنة تشرق امة
بالت وبيوت كمال
فالنار لاوله

Handwritten text in Arabic script, enclosed within a decorative border. The text includes:

وكل يدعون سدا ليل ويلي نصر اعم بركا
انما انجبت ونوع في ضلوه
بين من بكل همت، تبا ك

Other illegible handwritten notes are scattered around the main text.

